

ΚΑΘΩΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΕΟΡΤΑΣΩΜΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ήδη ευρισκόμεθα προ της Μεγάλης Εβδομάδος και της κοσμοσωτηρίου εορτής του Πάσχα. Είναι σήμερα Κυριακή των Βαΐων, κατά την οποία εορτάζουμε την βαϊφόρο είσοδο του Κυρίου μας εις την Αγίαν Πόλιν. Ο πνευματικός αγώνας όλων όσοι αγωνίσθηκαν κατά το διάστημα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, φθάνει στο κορύφωμά του. Οι καρδιές βιάζονται να βρεθούν μπροστά στον Εσταυρωμένο Κύριο, για να Τον προσκυνήσουν και επείγονται να Τον υμνήσουν και να Τον δοξάσουν Ανασπάντα εκ νεκρών.

Επικοινωνώ σήμερα μαζί σας, προκειμένου να σας ευχηθώ από καρδιάς, να τελειώσετε

εν χαρά τον ιερό αγώνα σας και να απολαύσετε της Αναστασίμου ευφροσύνης και αγαλλιάνσεως.

Προς τούτους επιθυμώ να αναφερθώ και σε κάποια θέματα, τα οποία πρέπει να γνωρίζουμε και να εφαρμόζουμε, ως πιστά τέκνα της Αγίας μας Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Η εορτή του Πάσχα είναι η μεγαλύτερα και λαμπρότερα εορτή της Εκκλησίας μας. Πανηγυρίζουν τα επίγεια και τα επουράνια και τα πάντα πλημμυρίζουν από το φως της Αναστάσεως. Οι καρδιές όλων των επί γης παροικούντων σκιρτούν από χαρά και οι ψυχές των ανθρώπων που ευρίσκονται στον Ουρανό, αγάλλονται μετά των Αγγέλων και των Αγίων των απ' αιώνος Θεώ

ευαρεστησάντων. Κατ' αυτή την ημέρα πρέπει πάντες να μετέχουμε της ιεράς και Ευχαριστιακής Τραπέζης, συγχορεύοντες μετά των ορατών και των αοράτων κόσμων.

Δυστυχώς όμως συμβαίνουν κάποιες καταστάσεις, οι οποίες πρέπει να διορθωθούν.

* **Πρώτον.** Ενώ υπάρχει αθρόα προσέλευση του Λαού στην τελετή της Αναστάσεως, και τούτο προκαλεί μεγίστη χαρά, όμως μετά την λαμπρά αυτή τελετή και προτού αρχίσει η Αναστασίμη Θεία Λειτουργία κάποιοι (και αλλοίμονο, όχι λίγοι) εγκαταλείπουν τον Ανασπάντα Κύριο και σπεύδουν στις κοσμικές

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΠΑΝΑΓΙΑΣ
ΛΛΕΞΙΩΤΙΣΗΣ

**Θα τιμηθεί η μνήμη του
Εθνομάρτυρος Ιερέως
Γεωργίου**

Αύριο Κυριακή των Βαΐων 13-4-2014 το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ.Χρυσόστομος θα τελέσει την Θεία Λειτουργία στον **Ιερό Ναό Παναγίας Αλεξιώτισσης**, εις τιμήν και μνήμην του Εθνομάρτυρος Ιερέως **Γεωργίου**, ο οποίος εσφαγιάσθη υπό των Τούρκων την Κυριακή των Βαΐων του 1821, κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας.

Μετά την Θεία Λειτουργία θα αναπεμφθῇ επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο του μάρτυρος Ιερέως στο προαύλιο του Ναού και θα πραγματοποιηθῇ κατάθεση στεφάνων.

Η τιμή στους ήρωες και μάρτυρες υπέρ Πίστεως και Πατρίδος είναι υποχρέωση όλων μας. Με την παρουσία μας και την προσευχή μας, **θα τιμήσωμε τον Ιερέα των Πατρών, που θυσιάστηκε για τον Χριστό και την Ελλάδα.**

Κυριακή των Βαΐων - Βαϊφόρος

Ενώ οι πιστοί έχουν προετοιμαστεί με τα κατανυκτικά λατρευτικά μέσα, που τους προσφέρει η περίοδος της Μ. Τεσσαρακοστής, έτοιμοι να βιώσουν το αποκορύφωμα του θείου Πάθους, η Εκκλησία μας προβάλλει δύο γεγονότα θριάμβου και νίκης. **Πρόκειται για την ανάσταση του Λαζάρου και την θριαμβευτική είσοδο του Χριστού**

Του Παναγιώτου Σ. Μαρτίνη, Δρ. Θ.

στα Ιεροσόλυμα. Με τα δύο αυτά γεγονότα θέλει η Εκκλησία να μας υπενθυμίσει ότι ο τελικός σκοπός όλης αυτής της προετοιμασίας που διανύουμε, κατά την περίοδο του Τριωδίου, είναι ο θρίαμβος και η νίκη του Χριστού στο θάνατο. Η Βαϊοφόρος ή η Κυριακή των Βαΐων, όπως καλείται η προ του Πάσχα Κυριακή, μαζί με το γεγονός της Ανάστασης του Λαζάρου, μας προετοιμάζουν για το μεγάλο γεγονός της Ανάστασης του Κυρίου, δηλ. της ολοκληρωτικής νίκης του Χριστού στη φθορά και στο θάνατο. Στο κοινό Απολυτίκιο των δύο αυτών εορτών, που στην αρχαία Εκκλησία ήταν ενωμένες σε μία, ο υμνογράφος γράφει και η Εκκλησία ψάλλει:

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν προ τοῦ σου πάθους πιστοῦμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός. Ὁθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες, τὰς τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τὴν νικητὴν τοῦ θανάτου βοῶμεν. Ὡσαννά ἐν τοῖς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛΙΔΑ

Το αναστάσιμον Σάββατον του Λαζάρου

Του Διονυσίου Ανατολικιώτου
ΣΕΛΙΔΑ 4

Ο άνθρωπος και το μυστήριο του θανάτου

Του Ιωάννου Φ. Αθανασοπούλου
Θεολόγου - Φιλολόγου

ΣΕΛΙΔΑ 7

Η ΚΑΣΣΙΑΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΟ

Του Παναγιώτου Θ. Παπαθεοδώρου Θεολόγου

ΣΕΛΙΔΑ 5

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ & ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 7:00 μ.μ. **Ακολουθία του Νυμφίου** εις τόν Ιερόν Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 7:00 μ.μ. **Ακολουθία του Νυμφίου** εις τόν Ιερόν Ναόν Τιμίου Σταυρού Κάτω Αχαΐας

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ (πρωί) Επίσκεψις Μητροπόλεως εις τὰ ἱδρύματα τῆς πόλεώς μας 7:00 μ.μ. **Ακολουθία του Νυμφίου** εις τόν Ιερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ πρωί **Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων** εις Ιερόν Ναόν Αγίου Αιμιλιανού Πατρών. 3:00 μ.μ. **Ιερὸν Ευχέλαιον** εις τὴν Ιερὴν Μονὴν Παναγίας Γηροκομιτῆς Πατρών. 7:00 μ.μ. **Ακολουθία του Νιπτήρος** εις τόν Ιερὸν Ναὸν Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ πρωί **Θεία Λειτουργία** εις τόν Ιερὸν Ναὸν Αγίου Δημητρίου Πατρών. 6:30 μ.μ. **Ακολουθία των Παθῶν** εις τόν Ιερὸν Ναὸν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8:00 π.μ. **Ακολουθία των Ὁρῶν καὶ τοῦ Εσπερινοῦ τῆς Αποκαθηλώσεως** εις τόν Ιερὸν Μητροπολιτικόν Ναὸν Ευαγγελιστρίας Πατρών. 7:00 μ.μ. **Ακολουθία του Επιταφίου** εις τόν Ιερὸν Μητροπολιτικόν Ναὸν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρωί **Θεία Λειτουργία** εις τόν Ιερὸν Ναὸν Αγίου Ανδρέου Πατρών. 9:00 μ.μ. **Υποδοχή του Αγίου Φωτός** εις τόν Ιερὸν Ναὸν Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, Επισκοπεῖο Πατρών.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ (συνέχεια) 11:00 μ.μ. **Τελετὴ τῆς Αναστάσεως** καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ **Αναστάσιμος Θεία Λειτουργία**, εις τόν Ιερὸν Ναὸν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ πρωί Επίσκεψις Μητροπόλεως εις ἱδρύματα τῆς πόλεώς μας. 6.00 μ.μ. **Εσπερινὸς τῆς Ἀγάπης** εις τόν Ιερὸν Ναὸν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

Και αναβαίνουν ο Ιησούς εις Ιερουσόλυμα παρέλαβε τους Δώδεκα μαθητάς κατ'ιδίαν εν τη οδῷ και εἶπεν αυτοίς: Ἰδοὺ αναβαίνομεν εις Ιερουσόλυμα.

Ἰδοὺ αναβαίνομεν εις Ιερουσόλυμα!

Με σαγηνεύει αὐτὴ ἡ εἰκόνα.

Αὐτός ο θρίαμβος ο εἰρηνικός, ο γεμάτος ποίηση και ανοιξιάτικη ομορφιά. Ο γεμάτος φῶς και ψυχικὴ αγαλίαση.

Ο γεμάτος ἀπὸ το ὄραμα του παράδεισου!

Αὐτός, ο Νυμφίος, ο πά-

νυ ωραίος, καθισμένος ἐπὶ πώλου ὄνου. Αὐτός, ο Πρώτος ὡς ο ἔσχατος!

“Τούτο Δε γέγονεν ἵνα πληρωθεῖ το ρηθέν δια του προφήτου λέγοντος.

“Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἰδοὺ: Ὁ Βασιλεὺς σου ἐρχεται ἐπιβεβηκώς ἐπὶ ὄνον και πῶλον υἱόν υποζυγίου.”

Εἶναι ανοιξιάτικο πρωινό. Ὀλάνθιστο το τοπίο λαμποκοπᾷ με χιλιάδες χρώματα στο ηλιοφῶς που στραφταλίζει στη χαρὰ των ματιῶν, την ανακούφιση της ψυχῆς ἀπὸ το βάρος της αμαρτίας.

Παιζογελά το ελαφρὸ αεράκι που κατεβαίνει ἀπὸ το ὅρος των ελαιῶν ἀνάμεσα στα λυτὰ καστανόξανθα μαλλιά του και ριγὰ στις πτυχές του χιτῶνα του «**ὡς ἡν μη ρεραμένος.**». Που δεν εἶχε καμία ραφή!

“Ο Δε πλείστος ὄχλος - μας λέγει ο Ματθαῖος - ἐστρωναν εαυτῶν τα ἱμάτια εν τῇ οδῷ. Ἄλλοι δε ἐκοιπων κλάδους ἀπὸ των δένδρων και ἐστρωναν. Οἱ δε ὄχλοι

οι προάγοντες και ακολουθούντες ἐκράζον λέγοντες: **“Ὡσαννά. Εὐλογημένος ο ἐρχόμενος εν ὀνόματι Κυρίου”**.

Κι Αὐτός. με το βλέμμα το μελαγχολικὸ στραμμένο προς τον Γολγοθὰ, στραμμένο προς το ὄραμα του Σταυροῦ, να πορεύεται προς το ἐκούσιον πάθος, ἡρμος, γαλήνιος, ξέροντας τι ἀξία ἔχουν, οὐ ζητωκραυγές και τα χειροκροτήματα και οὐ ὕμνοι. **«Ἐγὼ γὰρ ὅτι ο Υἱὸς του Ἀνθρώπου παραδοθείσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι και τοῖς Γραμματέεσι και κατακρινοῦσι αὐτόν Θανάτῳ»**.

Αὐτός ο ὄχλος που προπορεύεται, που ακολουθεῖ, που στρώνει δάφνες, που κλαίει ἀπὸ χαρὰ, που αγαλιά ὅτι ἦρθε ἐπιτέλους ο ἀναμενόμενος. Ὁ Μεσίας. Ὁ λυτρωτὴς του Ἰσραὴλ ἀπὸ τον ζυγόν.

«Εὐράνθητι Ἱερουσαλήμ και πανηγυρίσατε οὐ ἀγαπώντες Σιών. Ὁ Βασιλεὺς γὰρ εις τους αἰῶνας, Κύριος των Δυνάμεων ἦλθε».

Ἐνας θρίαμβος ἀλλιώτικος. Ὅλοι τρέχουν να τον δουν, να τον προϋπαντήσουν, να τον πλησιάσουν, εἰ δυνατόν να τον αγγίξουν να τον ἀκούσουν. Να τον ἀ-

κούσουν να διδάσκει Αὐτός ο μὴ διδαχθεὶς!

Σπρώχνονται. Διαγκωνίζονται. Σηκώνονται στις μύτες των ποδιῶν, ανεβαίνουν σε πέτρες, σηκώνουν τα μικρά τους να τον δουν: **“Ἴδε ο Βασιλεὺς. Εὐλογημένος ο ἐρχόμενος”**.

Ἄνδρες που εγκατέλειψαν τα εργαστήρια, δούλοι που ἀψήφησαν τον ἀφέντη τους, παλλακίδες που ἀδιαφόρησαν για τις συνέπειες, ἀγρότες που εγκατέλειψαν τα χωράφια τους, νοικοκυρές που ἀδιαφόρησαν για το φαγητό τους, μικρά που ἐξέφυγαν ἀπὸ την ἐπιτήρηση των γονιῶν τους, μαθαίνοντας ὅτι ἐρχεται ο ἀναστήσας τον Λάζαρον τετραήμερον νεκρόν.

Ναι Αὐτός θα ἀναστήσει και το ἔθνος. Αὐτός θα ἡγηθεῖ. Αὐτός θα γίνῃ ο λυτρωτὴς του Ἰσραὴλ.

«Ἐξέλθετε ἔθνη. Ἐξέλθετε λαοὶ και θεάσαθε τον Βασιλέα των ουρανῶν καθήμενον ἐπὶ πώλου ὄνου.»

Πηδάνε τους φράχτες, τα χαμηλά τοῖχάκια, τρέχουν στα καλντερίμια παρακινώντας ο ἕνας τον ἄλλον. Μεταδίδοντας στόμα σε στόμα, τῇ μεγάλῃ εἰδήσει: Δεῦτε ὑπαντήσωμεν Αὐτόν!

Εἶναι ἕνας θρίαμβος ἀλλιώτικος. αὐτός.

Εἶναι ἕνας θρίαμβος εἰρήνης, χαράς, λύτρωσης.

Με κλάδους ελαιᾶς και με τα ρούχα τους να στρώνονται στο δρόμο για να περάσει ο Βασιλεὺς των Βασιλέων. Ὁ νικητὴς του Θανάτου.

Για χρόνια θυμάμαι τῇ γιγαλίᾳ που τέτοια μέρα ἐβγα-

ζε τα χαλιά και τα κρέμαγε στα μπαλκόνια κι ἐκαίγε μοσχολίβανο φτιαγμένο με νηστεία και προσευχή για τῇ μέρα αὐτῇ με ἄρωμα δάφνης για να περάσει ο Ἰσκιος Του. Ἡ ἰδέα Του. Το ὄραμά του. Ἡ εὐλογία Του Εὐλογημένος ο Ερχόμενος! Συνήθεια που τῇν κράτησε κι ἡ μάνα ὡς τα στερνά της μέχρι που χάθηκαν και οὐ δύο, μαζί και τα ω-

ραία μας ἔθιμα. Μπορεῖ μαζί και ἡ Εὐλογία Του.

Α! αὐτός ο ὄχλος. Αὐτοὶ που ἐκραύγαζαν Ὡσαννά.

Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι-Εμεῖς Κύριε- που ὕστερα ἀπὸ τέσσερις ἡμέρες- ὕψωσαν τις γροθιές τους φωνάζοντας: Ἄρον-Ἄρον Σταύρωσαν Αὐτόν.

Τέτοιες στιγμές σκέφτομαι με κλάμα ψυχῆς πόσο δίκιο εἶχες που οργίστηκες.

“Λαὸς μου τι ἐποίησα σοι και τι μοι ἀνταπέδωκας; Ἀντὶ του μάνα χολήν. Ἀντὶ του ὕδατος ὄξος Ἀντὶ του ἀγαπᾶν με Σταυρῷ με προσηλώσατε. Οὐκέτι στέργω λοιπόν. Καλέσω μου τα ἔθνη κακεῖνα με δοξάσουσι συν τῷ Πατρὶ και τῷ Πνεύματι. Καγὼ δωρήσομαι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον!”.

Ιερός Ναὸς Ἀγίου Ἀθανασίου Μεσολογγίου

Συναυλία Βυζαντινῆς Μουσικῆς πραγματοποιήθηκε τῇ **Τρίτῃ 8 Ἀπριλίου 2014**, στο Τρικούπειο Πολιτιστικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου. Ὁ Βυζαντινὸς Χορὸς του **Ιεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου** Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου, ὑπὸ τὴν διεύθυνση του **κ. Νεκταρίου Δροσοπαναγιώτη**, ἀπέδωσε ὕμνους τῆς Μεγάλῃς Εβδομάδος ἀνοίγοντας ἐτσι το δρόμο προς τὴν εβδομάδα των Παθῶν, που θα ἀκολουθήσει.

Τὴν ἐκδήλωση τίμησαν με τὴν παρουσία τους ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλίας και Ἀκαρνανίας **κ. Κοσμάς**, ο Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως **αρχιμ. Επιφάνιος Καραγεώργος**, πολιτικές και στρατιωτικές ἀρχές και πλήθος κόσμου.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ
8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ.& FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: alexkoll@otenet.gr

& ekklesiologos@gmail.com

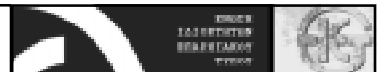
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

«Προς το Εκούσιον Πάθος»

Ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ το κλείσιμο τῆς ἐκδήλωσης εὐχαρίστησε τον Χοράρχη και τα μέλη τῆς Χορωδίας, καθώς και το Εκκλησιαστικὸ Συμβούλιο του Ἱεροῦ Ναοῦ για τὴν ὁμορφὴ ἐκδήλωση που οργάνωσαν και παρουσίασαν και ἀναφέρθηκε στην ἀνάγκη τῆς συνειδητῆς συμμετοχῆς των πιστῶν στο Πάθος του Κυρίου. **«ῴμῃ ὡς Ἰουδαῖοι εορτάσωμεν”, ἀλλὰ πνευματικά, κατανοώντας τὴ θυσία του Θεανθρώπου να υποστεί ἐκούσιο θάνατο για τὴς αμαρτίες ὅλου του κόσμου», ἀνέφερε χαρακτηριστικά.**

ΤΙ ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕ Ο ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΜΑΣ

Τριακόσια ακριβῶς χρόνια συμπληρώνονται φέτος ἀπὸ τὴ γέννηση του Ἀγίου Κοσμά του Αἰτωλοῦ και σὲ τὴ μνήμη του ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἀφιέρωσε τὴ ἐπίσημο ἡμερολόγιό της. Πιστεύω ὅτι εἶναι χρήσιμο να ξαναδιαβάσουμε τὴς πάντα ἐπὶκαιρες διδαχές του και να ἐξαγάγουμε ὡφέλιμες συμβουλές για τὴν παιδεία, τὴν κοινωνία, ἀκόμη και για τὴν πολιτική. Τί θα συμβούλευε ἀραγε τους πολιτικούς μας ὁ Ἅγιος Κοσμάς;

Πρώτον, ὅλο το ἔργο του, οἱ διδαχές του και οἱ προφητείες του διδάσκουν στους σημερινούς πολιτικούς ὅτι ο λαὸς μας για να προχωρήσει μπροστὰ χρειάζεται ἐλπίδα, αἰσιοδοξία και ὄραμα. Ὁ Πατροκοσμάς ἐδράσε σε μία ζοφερὴ εποχή, ὅταν εἰ-

Κωνσταντῖνος Χολέβας- Πολιτικὸς Ἐπιστῆμων

χαν καταπνίγει δεκάδες κινήματα των υποδούλων με ἀποκορύφωμα τα Ὀρλωφικά. Στὴ διάρκεια τῆς ἐπίγειας ζωῆς του εἶδε τους Τουρκαλβανούς να σφάζουν τον Ὀρθόδοξο κλήρο και τους προκρίτους τῆς Πελοποννήσου λόγω τῆς συμμετοχῆς των Ἑλλήνων στο σχέδιο των Ρώσων ἀδελφῶν Ὀρλώφ. Παρά τὴν ἀπογοήτευση που ἐπικρατοῦσε μετὰ ἀπὸ τριακόσια πενήντα χρόνια δουλείας ο Ἅγιος μιλούσε για το ποθούμενον και για το Ρωμέικο που θα ἐλθεῖ. Καλλιεργοῦσε τὴν ἐλπίδα σὲ τὴν ἀπελευθέρωση, τὴν εκπλήρωση των πόθων για ὑλοποίηση τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας. Ζωντάνεψε τὴν χριστιανικὴ και ἐθνικὴ συνείδηση των υποδούλων και προετοίμασε τὸ 1821. Καλλιεργήστε τὴν αυτοπεποίθηση του Ἑλλῆνα, ἀνυψώστε τὸ πληγωμένο ἐθνικὸ φρόνημά του, δώστε ὄραμα πνευματικὸ, πολιτιστικὸ και ὄχι μόνον υλικό, θὰ ἦταν τὸ μήνυμά του προς τους πολιτικούς.

Δεύτερον, ὁ Ἅγιος στερέωσε τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη για να ἐνισχυθεῖ παραλλήλως και ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα. Ἦξερε ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη ὅποιοι χανόταν για τὴν Ὀθοδοξία χανόταν και για τὸν Ἑλληνισμό. Ἐμπόδιζε τους ἐξισλαμισμούς, συνιστοῦσε στους Ἑλλῆνες να μὴ χρησιμοποιοῦν ξενόφερτες διαλέκτους. Ἡ στάση του αὐτὴ διδάσκει ὅτι και σήμερα ὅποιοι πλῆττει ἡ χλευάζει ἢ ὑποβαθμίζει τὸν ρόλο τῆς Ἐκκλησίας, χτυπᾷ οὐσιαστικὰ ἕνα ἀπὸ τα θεμέλια τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος και τῆς προκοπῆς του λαοῦ μας.

Τρίτον, ὁ Ἅγιος ἱδρύει σχολεῖα με σαφὴ στόχο να μαθαίνουν τα παιδιά τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη και τὴν ἐνιαῖα ἐλληνικὴ γλῶσσα, ἀρχαία, βυζαντινὴ, νεοελληνικὴ. Τόνιζε ὅτι σκοπὸς του σχολείου εἶναι να διδάσκει τον Χριστὸ και τὴν Παναγία καθώς και τὴν ἐλληνικὴ, που εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας. Σήμερα θα ἐλέγε στους πολιτικούς να δώσουν ἐμφαση στα μαθήματα των Ὀρθόδοξων Θρησκευτικῶν και τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλῶσσας. Τότε δεν μπορούσε να μιλήσει φανερά για τὴν ἱστορικὴ συνέχιση των ἐλληνοπαίδων, λόγω του φόβου των Τούρκων, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι σήμερα θα ὑπογράμμιζε τὴν ἀξία και αὐτοῦ του μαθήματος.

Τέτατον, ὁ Ἅγιος Κοσμάς καλλιεργήσε τὸν Χριστιανικὸ ἀντιρατσισμό, ὁ ὁποῖος δεν ἀναφέρεται μόνον σε δικαιώματα ἀλλὰ και σε υποχρεώσεις. Σε ὁρισμένα χωρὶα ρωτοῦσε τους ἀθιγγάνους (γύπτους τους ὀνόμαζε) ἀν οἱ χωρικοὶ τούς φέρονται καλά. Ἀν μάθαινε περιστάτικα περιφρονησεως τότε ἐλέγε ὅτι οἱ Χριστιανοὶ πρέπει να ἀγαποῦμε και να σεβόμαστε κάθε ἄνθρωπο ἀνεξαρτήτως φυλῆς ἢ καταγωγῆς. Ταυτόχρονα προέτρεπε και τους ἀθιγγάνους να βρουν μία κανονικὴ ἐργασία και να ἀφήσουν τα νταούλια και τους ζουρνάδες. Το μήνυμά του, λοιπόν, εἶναι ὅτι παράλληλα με τα Ἀνθρώπινα Δικαιώματα οἱ πολιτικοὶ μας ἡγέτες οφείλουν να θυμίζουν και τὴς υποχρεώσεις ὅλων ὅσοι ζουν σὲ τὴν χώρα μας, δηλαδὴ να τηροῦν τους νόμους και να ἐργάζονται ἐντίμως.

Πέμπτον, με τὸν μαρτυρικὸ του θάνατο μάς διδάσκει τὸ χρέος μας προς τον ἐκτὸς συνόρων Ἑλληνισμό. Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ἀπαγχονίσθηκε με ἐντολή του Κουρτ Πασά στο Κολικόντασι τῆς Βορείου Ἡπείρου, σὲς 24.8.1779. Σήμερα τὸ μέρος αὐτὸ ἀνήκει σὲ τὴν Ἀλβανία και τὸ λείψανο του Ἀγίου φυλάσσεται ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας. Ἐλπίζω οἱ πολιτικοὶ μας να μὴ λησμονοῦν τὸν Βορειοηπειρωτικὸ Ἑλληνισμό.

ΚΑΘΩΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΕΟΡΤΑΣΩΜΕ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ την 1η ΣΕΛΙΔΑ

τράπεζες και διασκέδασεις. Το οδυνηρότερο όμως είναι, ότι εγκαταλείπουν τον Κύριο την ώρα που ο λειτουργός Ιερέυς ψάλλει: «**Αναστήτω ο Θεός, και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, και φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν**». Τούτο είναι σχέδιο και παγίδα του παμπονηροτάτου και μισοκάλου διαβόλου, ο οποίος χαίρεται, όταν φεύγουν οι πιστοί από την Εκκλησία.

Καί σας ερωτώ, αδελφοί μου. Όσοι φεύγουν είναι εχθροί του Κυρίου μας; Μισούν τον Ιησούν Χριστό; Μη γένοιτο! Όμως παρασύρονται από μια κακίηση και αμαρτωλή συνήθεια, η οποία ως λέπρα παρεισέφρησε και εμόλυνε τα τελευταία χρόνια την εκκλησιαστική-πνευματική μας ζωή. Είναι μεγάλη αμαρτία το να φεύγουμε από την Εκκλησία μετά το πρώτο «Χριστός Ανέστη».

Αγαπητοί μου, όσοι αναγινώσκετε αυτό το κείμενό μας, ας γίνετε κήρυκες και στους άλλους αδελφούς μας, ώστε να κατανοήσουν, ότι πρέπει να παραμένουν εν χαρά και προσευχή στην Πασχαλινή Θεία Λειτουργία, και μετά να πηγαίνουν με την χάρη του Αναστάσιου Κυρίου μας στο σπίτι τους, προκειμένου να γευθούν και της υλικής τραπέζης.

Ενθυμείσθε, αδελφοί μου, τι είπε ο Κύριος με παράπονο στους Μαθητάς του, όταν τους βρήκε να κοιμούνται κατά την οδυνηρή ώρα της προσευχής στον κήπο των Ελαιών: «**Ουκ ισχύσατε μίαν ώραν γρηγορήσαι μετ' εμού;**» (Ματθ. κστ'. 40). Δεν μπορέσατε για λίγο, να ξαγρυπνήσετε μαζί μου;

Στο ερώτημα του Κυρίου μας προς εκείνους που φεύγουν από την Αναστάσιμη Λειτουργία, «**Παιδιά μου, γιατί με εγκαταλείπετε; Δεν αντέχετε για λίγο, να αγρυπνήσετε μαζί μου; Μήπως δεν ανέβηκα στον Σταυρό για σας; Μήπως δεν κατέβηκα στον άδη για σας; Μήπως δεν αναστήθηκα για σας;**», τι θα απαντήσουν άραγε;

Αδελφοί μου, ας πολεμήσωμε αυτό το κακό. Ας θεραπεύσωμε αυτή την πληγή. Το εύχομαι ολοψύχως.

* **Δεύτερον.** Πολλοί αδελφοί μας που προεπεμφαν στην αιωνιότητα αγαπημένα τους πρόσωπα, αρνούνται να εκκλησιασθούν κατά την ημέρα του Πάσχα, λέγοντας ότι οι «πενθούντες» δεν πρέπει να μετέχουν σε αυτή την χαριμόσυνη εορτή. Τούτο είναι μεγάλη πλάνη, και μόνο ως εφεύρεση του διαβόλου μπορούμε να το θεωρήσωμε. Αν σε κάθε εορτή πρέπει να εκκλησιαζώμεθα, πόσο μάλλον κατά την αγία και μεγάλη ημέρα του Πάσχα, κατά την οποία οι μεταστάντες αδελφοί μας, τα προσφιλή μας πρόσωπα που ευρίσκονται στον Ουρανό, συγχορεύουν και συμπανηγυρίζουν μετά των υιών της Αναστάσεως, των Αγίων δηλαδή. Μήπως δεν ψάλλομε «**Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος**»;

Το Πάσχα είναι η δική τους ημέρα και μείς θα λείπωμε από την Εκκλησία;

Το Πάσχα είναι η δική τους ξεχωριστή εορτή και μείς θα είμαστε κλεισμένοι στο σπίτι μας και θα κλαίωμε, «**καθώς οι λοιποί, οι μη έχοντες ελπίδα**»; (Α' Θεσ. δ', 13).

Ο πατέρας μας, η μητέρα μας, το παιδί μας, ο αδελφός, η αδελφή και όποιος άλλος έφυγε από τον κόσμο αυτό, θα είναι παρόντες στο Αναστάσιμο πανηγύρι, και συ το παιδί τους, η μάνα, ο πατέρας και όποιος άλλος οικείος, θα απουσιάζει και θα είσαι μέσα στο σκότος του πένθους, το οποίο δεν έχει πιά χώρο στις καρδιές των παιδιών του Αναστημένου Χριστού;

Ελάτε όλοι στην Εκκλησία, αδελφοί μου. Εκεί, ενώπιον του Κυρίου μας, ενώπιον της ιεράς, της μακαρίας και αθανάτου Τραπέζης, θα συναντήσωμε τα πολυαγαπημένα μας πρόσωπα που ευρίσκονται στην αγκαλιά του Ουρανίου Πατρός και θα ψάλωμε την επινίκιο ωδή στον

νικητή του θανάτου, τον Αναστάνα Κύριό μας.

* **Τρίτον.** Θα αναφερθώ σε ένα άλλο πολύ σημαντικό ζήτημα. Κατά τις τελευταίες ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος, και κυρίως κατά την ημέρα του Πάσχα, σε πολλά μέρη, σε

πόλεις και κυρίως στα χωριά, υπάρχει δυστυχώς η κακή συνήθεια των βεγγαλικών και των κροτίδων. Είναι μια ξέ-

νη προς την Ορθόδοξη πίστη μας συνήθεια, που πολλάκις καταντά επικίνδυνη, αφού δυστυχώς κάθε χρόνο σε κάποια μέρη θρηνούμε θύματα. Πολλοί συνάνθρωποί μας και ιδίως (τι κρίμα!) μικρά παιδιά, τραυματίζονται επικίνδυνα ή ακρωτηριάζονται.

Πρόκειται για μια συνήθεια, που συν τοις άλλοις συνιστά και ασέβεια, αφού ταράσσει το κλίμα της ευλαβείας και της προσευχής και αποσπά την προσοχή των πιστών από τα τελούμενα.

Στην προσπάθειά μας και τον αγώνα μας να εξυγιάνωμε την λατρευτική ζωή της Εκκλησίας μας από τέτοιες παρεκκλίσεις, καλούμε άπαντας να εορτάσουν το Πάσχα με σύνεση, ησυχία, προσευχή και κατάνυξη, ώστε να απολαύσωμε της ουρανίου χαράς και Αναστασίμου ευφροσύνης.

Προστατέψτε τα παιδιά σας, τα παιδιά μας, από τον παραπάνω κίνδυνο. Μη τα ενθαρρύνετε σε ανοίκειους και επικίνδυνους «εορτασμούς».

Πιστεύω, ότι η φωνή του Επισκόπου σας, που βγαίνει από την αγαπώσα όλους καρδιά του, θα ακουστή και θα έχουμε όλοι μας την χαρά να συνεορτάσωμε το Πάσχα μετά των Αγγέλων και των Αγίων.

Παιδιά μου ευλογημένα, με αυτές τις σκέψεις σας εύχομαι από τα βάθη της ψυχής μου,

**Καλή Μεγάλη Εβδομάδα,
καλό πνευματικό αγώνα
και καλή Ανάσταση.**

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΛΕΞΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΙΕΡΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ
ΔΙΗΜΕΡΟ ΘΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Το Σάββατο 12 Απριλίου, επί τη Εορτή της Εγέρσεως του Αγίου και δικαίου, φίλου του Χριστού, Λαζάρου του τετραήμερου, το φερώνυμο Ιερό Παρεκκλήσιο της Ενορίας μας θα εορτάσει μετά πάσης εικεκλησιαστικής και θρησκευτικής λαμπρότητας.

Οι Ιερές Ακολουθίες θα πραγματοποιηθούν ως εξής:

Παρασκευή 11 Απριλίου

♦ 6.30 μ.μ.: Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου κηρύγματος υπό του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Αρτεμίου Αργυροπούλου, Πρωτοσυγγέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών και Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Τριταίας.

Σάββατο 12 Απριλίου

♦ 7.00 π.μ.: Ορθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά Θείου κηρύγματος υπό του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Πέτρου Μποζίνη.

♦ 6.00 μ.μ.: Εσπερινός, Ιερά Παράκλησις προς τον Άγιον Λάζαρον και Λιτανείσεις της Ιεράς Εικόνας, εντός του Κοιμητηρίου.

Κυριακή των Βαΐων 13 Απριλίου

Επιμνημόσυνοις Δέησις και κατάθεσις στεφάνων, εις το Μνημείον του Ιερέως Γεωργίου ο οποίος εσφαγιάσθη υπό των Αγαρηνών επάνω εις το Ιερόν Θυσιαστήριον του Ναού μας, την Κυριακήν των Βαΐων του έτους 1821, ενώ ετέλει την Θείαν Λειτουργίαν.

♦ 7.00 π.μ.: Ορθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, εις τον αύλειον χώρον του Ιερού Ναού, θα τελεσθῇ επιμνημόσυνοις δέησις ενώπιον του Ανδριάντος του Εθνομάρτυρος Ιερέως Γεωργίου.

Εκ του Ιερού Ναού

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
Ι.Ν. ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΛΕΞΙΩΤΙΣΣΗΣ
13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

**ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΙΕΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ
ΕΠΗΜΕΙΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΛΕΞΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΕΘΝΕΥΘΗ ΤΟ 1821
ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΤΕΛΟΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑΝ

**ΕΣΦΑΓΙΑΣΘΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 1821**

- Θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου, δ' όποιος θά όμιλήση έπικάίρως.

- Έπιμνημόσυνη Δέηση στό μνημείο του Ιερέως Γεωργίου, κατάθεση στεφάνων.

Ο Ανδριάντας άνηγέρθη υπό της τότε «Αχαϊκής Έταιρίας Πατρών» τό 1971 και σήμεραν όνομαζόμενης Ιστορικής και Έθνολογικής.

Το αναστάσιμον Σάββατον του Λαζάρου

Δύο είναι τα μόνα σάββατα του έτους που έχουν περιεχόμενο αναστάσιμο σαν τις κυριακές, το Σάββατον του Λαζάρου και το Μ. Σάββατον. Εδώ θα ασχοληθούμε με το πρώτο μόνον και κυρίως από πλευράς τυπικού.

Το Σάββατον του Λαζάρου ονομάζεται έτσι, διότι το κύριο γεγονός που τιμάται κατ' αυτό είναι η ανάστασις του τετραήμερου νεκρού Λαζάρου, που πραγματοποίησε ο Κύριος λίγο προ του πάθους του. Χαρακτηρίζεται ως δεσποτική εορτή, και επειδή δεσποτικής μας είναι ο Ιησούς Χριστός και όχι ο Λάζαρος, κατ' ακρίβειαν εορτάζουμε την φανέρωσι της θεότητος του Κυρίου μέσω αυτού του σημείου, ενώ είναι τρόπον τινά και προεόρτιος ημέρα της αναστάσεώς του· δεν πρόκειται δηλαδή για την κύρια ημέρα μνήμης του Λαζάρου, αν και φυσικά αυτή είναι η πιο τιμητική αναφορά γι' αυτόν τον άγιο.

Από πλευράς τυπικού η ακολουθία της ημέρας έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας δεσποτικής εορτής, και μάλιστα σαν αναστάσιμης κυριακής. Κατά το μοναστηριακόν τυπικόν προ του εξαψάλμου δεν λέγονται οι δύο ψαλμοί «**Επακούσαι σου Κύριος**» και «**Κύριε, εν τη δυνάμει σου**» (19 και 20), που λέγονται συνήθως στους όρθρους ιδίως την μεγάλη τεσσαρακοστή. Το απολυτίκιον «**Την κοινήν ανάστασιν**» ψάλλεται στο «**Θεός Κύριος**» του όρθρου τρεις φορές όπως και στις άλλες δεσποτικές εορτές, χωρίς να επισφραγίζεται με θεοτοκίον.

Στην Παρακλητική στους όρθρους των καθημερινών έχουμε, ως γνωστόν, τρεις ομάδες υμνολογικών καθισμάτων, ενώ στους όρθρους των σαββάτων και των κυριακών έχουμε μόνον δύο ομάδες. Στις εορτάσιμες ακολουθίες των μηνιαίων άλλοτε έχουμε δύο ομάδες καθισμάτων όρθρου και άλλοτε (στις πολύ εορτάσιμες) τρεις ομάδες. Στο Σάββατο του Λαζάρου όμως βλέπουμε μόνον ένα κάθισμα και αμέσως μετά τα ευλογητάρια· και μετά από αυτά λέμε ένα άλλο κάθισμα. Τι συμβαίνει; Μπορεί να μας φαίνεται λίγο ασυνήθιστο αυτό, αλλά είναι σωστό.

Κατ' αρχάς πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι τα ευλογητάρια είναι και αυτά καθίσματα· μόνο που είναι ειδικά καθίσματα για τον ψαλμό 118 «**Μακάριοι οι άμωμοι εν οδώ**», ο οποίος λέγεται επίσης και *άμωμος*. Τα υμνολογικά καθίσματα αρχικά δεν ήσαν αυτόνομοι ύμνοι που λέγονταν ξεκάρφωτοι στον όρθρο, αλλά συνώδευαν τους ψαλμούς. Δηλαδή σε κάθε όρθρο μετά τα απολυτίκια στιχολογούνταν κάποιες ομάδες ψαλμών, που λέγονται «**καθίσματα ψαλτηρίου**» ή απλώς «**ψαλτήριον**»· στο τέλος κάθε ομάδος ψάλλονταν ωρισμένα τροπάρια, που ωνομάστηκαν κι αυτά «καθίσματα». Η στιχολογία του ψαλτηρίου συνήθως παραλείπεται στις ενορίες, αν και προβλέπεται από το ισχύον Τυπικόν της Μεγάλης Εκκλησίας (Τ.Μ.Ε.), διατηρείται πάντως ακόμη στο μοναστηριακό τυπικό. Επειδή ο 118ος ψαλμός είναι ο μεγαλύτερος της Βίβλου, αποτελεί μόνος του ένα κάθισμα, και στιχολογείται στον όρθρο κάθε σαββάτου και κάθε κυριακής. Γι' αυτόν ωρίστηκαν ειδικά υμνολογικά καθίσματα, τα οποία ψάλλονται ως εφύμνια του στίχου «**Ευλογητός ει, Κύριε· δίδαξόν με τα δικαιώματά σου**», ο οποίος είναι ο 12ος στίχος του «**αμώμου**». Από τον στίχο αυτόν τα ειδικά καθίσματα ωνομάστηκαν ευλογητάρια.

Υπάρχουν δύο ειδών ευλογητάρια, τα αναστάσιμα που ψάλλονται κάθε κυριακή, και τα νεκρώσιμα που ψάλλονται στα σάββατα με «**αλληλούια**», στις εξόδιες ακολουθίες και στα μνημόσυνα τα τελούμενα καθημερινώς πλην κυριακής. Διότι νεκρώσιμα ευλογητάρια δεν ψάλλονται ποτέ σε κυριακή λόγω του αναστάσιμου χαρακτήρος της ημέρας. Δυστυχώς αυτό σήμερα σε πολλές ενορίες δεν τηρείται λόγω αγνοίας και λόγω απώλειας της σχετικής λειτουργικής παραδόσεως. Επίσης σύμφωνα με την συνήθεια παλαιών και παραδοσιακών ψαλτών τα αναστάσιμα ευλογητάρια λέγονται πάντοτε στο αργό μέλος, ενώ τα νεκρώσιμα στο σύντομο· και αυτή η διαφορά έχει ισοπεδωθεί εν πολλοίς στις ημέρες μας.

Τώρα λοιπόν γίνεται κατανοητό γιατί στην Παρα-

κλητική τις καθημερινές υπάρχουν τρεις ομάδες καθισμάτων, αλλά τις κυριακές μόνον δύο· διότι η τρίτη ομάδα είναι σταθερή στις κυριακές όλων των ήχων και είναι τα αναστάσιμα ευλογητάρια. Και η κυριακή λοιπόν έχει τρεις ομάδες καθισμάτων στον όρθρο. Επίσης τώρα καταλαβαίνουμε γιατί στα απλά σάββατα του έτους, όταν έχουμε όρθρο με «**Αλληλούια**» αντί του «**Θεός Κύριος**», ψάλλουμε μόνον μία ομάδα καθισμάτων· διότι η δεύτερη ομάδα είναι τα νεκρώσιμα ευλογητάρια, η δε τρίτη

ομάδα είναι κι αυτή σταθερή και είναι τα νεκρώσιμα καθίσματα «**Ανάπαυσον, σωτήρ ημών**» κ.λπ..

Ας προσέξουμε επίσης ότι τα αναστάσιμα ευλογητάρια είναι πάντοτε η 3η ομάδα των καθισμάτων της κυριακής, άρα τα ξεκινά ο α' χορός ψαλ-

τών, ενώ τα νεκρώσιμα ευλογητάρια είναι πάντοτε η 2α ομάδα των καθισμάτων του σαββάτου και άρα τα ξεκινά ο β' χορός. Το Σάββατο του Λαζάρου νεκρώσιμα τροπάρια δεν λέγονται λόγω της δεσποτικής εορτής. Και ενώ τηρείται σε γενικές γραμμές το τυπικόν του σαββάτου, αντί νεκρωσίμων ψάλλονται τα αναστάσιμα ευλογητάρια, όμως ως 2α ομάδα καθισμάτων, άρα τα αρχίζει ο 2ος χορός ψαλτών. Μετά τα ευλογητάρια γίνεται η αίτησις και κατόπιν (στην θέσι της υπακοής του ήχου των κυριακών) ψάλλεται δύο φορές το κάθισμα «**Κατοικίρας της Μάρθας**», οπότε έτσι συμπληρώνονται οι τρεις ομάδες καθισμάτων. Σημειωτέον επίσης ότι παρά την δεσποτική εορτή εντούτοις δεν προβλέπεται πολυέλεος ούτε το τρίτο κάθισμα της ημέρας ονομάζεται κάθισμα πολυελέου, διότι αυτό είναι χαρακτηριστικό αγρυπνίας και κατά τα σάββατα δεν γίνεται αγρυπνία. Φαίνεται και από εδώ πόσο λάθος είναι η νεωτέρα συνήθεια ωρισμένων ενοριών να τελούν αγρυπνίες το βράδυ της παρασκευής, δηλαδή εντός του σαββάτου. Η αγρυπνία ανήκει στις Κυριακές και στις πολύ μεγάλες γιορτές και πανηγύρεις. Πολλά πράγματα της λειτουργικής μας παραδόσεως τελικά τα ερμηνεύουμε ή τα αντιλαμβανόμαστε με λάθος τρόπο σήμερα.

Άλλα στοιχεία που αναδεικνύουν τον αναστάσιμο χαρακτήρα του Σαββάτου του Λαζάρου είναι ότι, όπως και στις κυριακές, πριν από τον 50ό ψαλμό λέμε τον ύμνο «**Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι**», πριν από τα εξαποστειλάρια λέγεται το «**Άγιος Κύριος ο Θεός ημών**» (συνήθως με μία μικρή διαφοροποίηση), στους αίνους ψάλλονται 8 ιδιόμελα στιχηρά (με αναστάσιμο περιεχόμενο), μετά το δοξαστικό λέγεται το θεοτοκίον «**Υπερευλογημένη υπάρχεις**», μετά την μεγάλη δοξολογία ψάλλεται το αναστάσιμον τροπάριον «**Σήμερον σωτηρία**», και η απόλυσις λέγεται με το χαρακτηριστικό «**Ο αναστάς εκ νεκρών**». Παραλείπω φυσικά να αναφερθώ στα ιδιόμελα, στους κανόνες και άλλους ύμνους της εορτής, που έχουν έκδηλο αναστάσιμο περιεχόμενο.

Ότι είναι δεσποτική εορτή φαίνεται επίσης από το ότι στον όρθρο έχει ιδιαίτερες καταβασίες (τους ειρμούς του κανόνος «**Υγράν διωδεύσας**»), ενώ δεν στιχολογούμε «**Την τιμιωτέραν**» αλλά την 9η ωδή των δύο κανόνων· επίσης στην λειτουργία ψάλλεται το απολυτίκιον και το κοντάκιον της εορτής (όπως σε όλες τις δεσποτικές εορτές απολυτίκιον του ναού ή άλλα τροπάρια δεν λέγονται), αντί τρισαγίου ψάλλεται το «**Όσοι εις Χριστόν**» (άρα ήταν κάποτε βαπτισματική λειτουργία), αντί του «**Άξιον εστί**» λέγεται ο ειρμός «**Την αγνήν ενδόξως τιμήσωμεν**», έχει ιδιαίτερο κοινωνικό «**Εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων κατηρτίσω αίνον**», και αντί του «**Είδομεν το φως**» ψάλλεται το απολυτίκιο «**Την κοινήν ανάστασιν**».

Σχετικά με τον ειρμό του πρώτου κανόνος «**Την αγνήν ενδόξως τιμήσωμεν**» σημειώνω ότι αναγράφεται εσφαλμένος σε όλα τα εν χρήσει έντυπα Τριώδια και σε όλα σχεδόν τα μουσικά εγχειρίδια. Το ορθό κείμενό του παραθέτει ο Εμμ. Γιαννόπουλος («**Η άνθησις της ψαλτικής τέχνης στην Κρήτη, 1566-1669**», Αθήναι 2004, σ. 560-561) από μουσικό χειρόγραφο του 17ου αιώνας, έχει δε ως εξής·

Την αγνήν ενδόξως τιμήσωμεν* λαοί θεοτόκον,* την το πύρ τής θεότητος* δεξαμένην εν γαστρί αφλέκτως,* εν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Επίσης το ορθό κείμενο του ύμνου υπήρχε παλαιότερα και στο Ειρμολόγιον, λειτουργικό βιβλίο όχι μουσικό

Θέματα Εκκλησιαστικού
Τυπικού και Λειτουργικής

και μη χρησιμοποιούμενο σήμερα· ήταν εν χρήσει περίπου μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνας. Από μία τέτοια έκδοσι αντεγράφη ορθά ο ύμνος και σε λίγες σύγχρονες εκδόσεις, μουσικές ή μη (βλέπε «Ειρμολόγιον» εκδόσεως Βενετίας, περί το 1870, σ. 144· Απ. Παπαχρήστου «Νέον Ειρμολόγιον», Αθήναι 1988, σ. 183 και 381· «Ειρμολόγιον», εκδ. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 2001, σ. 161, όπου μόνον ανευρίσκεται η γραφή «**εν τη γαστρί**»).

Σχετικά με το απολυτίκιον της εορτής αξίζει να σημειωθεί ότι τα τυπικά της μονής Ευεργετίδος (12ου αιώνας), του Γ. Ρήγα, και της εν Άθω μονής Διονυσίου ορίζουν μετά την δοξολογία αντί του «**Σήμερον σωτηρία**» το απολυτίκιον «**Την κοινήν ανάστασιν**», το οποίο θεωρώ ορθότερον, διότι έχει αναστάσιμο περιεχόμενο, ενώ αυτή η τάξις τηρείται και στις άλλες δεσποτικές εορτές. Μάλιστα το τυπικόν της Ευεργετίδος ορίζει και στην Κυριακή των Βαΐων μετά την δοξολογία το «**Την κοινήν ανάστασιν**», κάτι που επίσης είναι εύστοχον, αφού εκείνη την ημέρα και στο «**Θεός Κύριος**» ψάλλεται δύο φορές, και στην λειτουργία είναι εφύμνιο του 3ου αντιφώνου, και μετά την είσοδον προηγείται πάλι του «**Συνταφέντες σοι**», αλλά και μετά την θ. κοινωνία ψάλλεται αντί του «**Είδομεν το φως**». Τόσο αυτά τα στοιχεία όσο και το περιεχόμενο του απολυτικού της Κυριακής των Βαΐων δείχνουν ότι αυτή η Κυριακή είναι ταυτοχρόνως και μεθέορτος ημέρα του Σαββάτου του Λαζάρου.

Τέλος για την λειτουργία του Σαββάτου του Λαζάρου το Τ.Μ.Ε. και τα μοναστηριακά τυπικά ορίζουν μόνον τυπικά και μακαρισμούς, χωρίς να αναφέρουν τίποτε περί αντιφώνων. Το αρχαιότατο όμως τυπικό της αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως (9ου αιώνας) σημειώνει· «**...αναγινώσκει έως των αντιφώνων τής λειτουργίας**», χωρίς να έχει ιδιαίτερα αντίφωνα· άρα λέγονταν τα συνήθη αντίφωνα της λειτουργίας «**Αγαθόν το εξομολογείσθαι**», τα οποία έχουν αναστάσιμο περιεχόμενο. Αυτά τα αντίφωνα ύστερα από μία σειρά λειτουργικών εξελίξεων και μεταγενεστέρων παρεξηγήσεων, περιωρίστηκαν μόνο στις καθημερινές και σήμερα είναι άγνωστα για πολλούς, ενώ κατά τις αρχαίες μαρτυρίες εψάλλοντο και τις Κυριακές και το Σάββατο του Λαζάρου (όρα και Π. Τρεμπέλα, «**Αι τρεις λειτουργία**», σ. 29). Φαίνεται όμως ότι κατάλληλα αντίφωνα για το Σάββατο του Λαζάρου είναι και τα αντίφωνα της Κυριακής των Βαΐων, διότι το 3ο αντίφωνο έχει εφύμνιον τρεις φορές το απολυτίκιον «**Την κοινήν ανάστασιν**», κάτι που προβλέπεται από το τυπικό της Ευεργετίδος και για το Σάββατο. Σε μία τέτοια περίπτωση ασφαλώς το εφύμνιο του 2ου αντιφώνου θα είναι «**ο αναστάς εκ νεκρών**» (μόνο για το Σάββατον του Λαζάρου).

Αυτά είναι κάποια ενδιαφέροντα στοιχεία που περιέχει το τυπικόν αυτής της αναστάσιμης ημέρας, αλλά συνήθως δεν τα προσέχουμε.

Η ΚΑΣΣΙΑΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΟ

Το βράδυ της Μ. Τρίτης παρακολουθούμε στους ναούς μας με ιδιαίτερη κατανύξη, με ταξύ των άλλων, το «τροπάριο της Κασσιανής», δηλαδή το ιδιόμελο του όρθρου της Μ. Τετάρτης.

Η Κασσιανή ως προσωπικότητα, αλλά και ο ύμνος ως λογοτεχνική περίπτωση έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γι’ αυτό θα επιμείνουμε στο άρθρο αυτό και στα δύο.

Α. Η ζωή της Κασσιανής μοιάζει «με χαριτωμένο μύθο», που συγκινεί. Είναι γνωστή με τα ονόματα: Κασ(σ)ία, (Κασ(σ)ιανή, Εικασία και Ικασία. Πολλοί είναι οι χρονογράφοι που ασχολήθηκαν με τη ζωή της Κασσιανής, όπως ο Γεώργιος αμαρτωλός (αρχές 10^{ου} αι.), Συμεών ο μάγιστρος (τέλος 10^{ου} αι.), Λέων ο Γραμματικός, Ιωάννης Ζωνάρας κ.ά.

Για τη ζωή της δεν υπάρχουν ιστορικές εξακριβωμένα στοιχεία. Ο βίος της συνδέθηκε με θρύλους και παραδόσεις που στηρίζονται σε μια υποθετική στιχομυθία της με τον μέλλοντα Αυτοκράτορα Θεόφιλο.

Κατά τους χρονογράφους, η μητέρα (ή μητριά) του Θεόφιλου Ευφροσύνη θέλοντας να βοηθήσει το Θεόφιλο στην εκλογή συζύγου κάλεσε στα ανάκτορα, ορισμένη ημέρα, τις πιο εκλεκτές παρθένες από μεγάλους οίκους της αυτοκρατορίας. Μεταξύ αυτών ήταν η Κασσιανή και η Θεοδώρα από την Παφλαγονία.

Ο Θεόφιλος κρατώντας στα χέρια του (κατά παλιά συνήθεια) χρυσό μήλο «ως εκπλαγείς τω κάλλει της Εικασίας» (Κασσιανής), πριν της το δώσει, της είπε: «ως άρα εκ γυναικός ερρήτη τα φαύλα» (εννοώντας την Εύα). Η Κασσιανή ευφρόεντα, χωρίς να πτοηθεί, ανταπάντησε: «αλλά και δια γυναικός πηγάζει τα κρείττονα» (εννοώντας τη Θεοτόκο).

Ο παρρησιακός λόγος της Κασσιανής φαίνεται ότι ενόχλησε τον Θεόφιλο, γι’ αυτό και πρόσφερε το μήλο αντ’ αυτής στη Θεοδώρα.

Η Κασσιανή, που από τον αυθορμητισμό της έχασε το θρόνο, αποσύρθηκε από τον κόσμο, κατά την παράδοση, και ενδόθηκε το μοναχικό σχήμα.

Η λαϊκή φαντασία, για να δικαιολογήσει την αιτία για την οποία μια ωραία γυναίκα, πλούσια και σοφή σαν την Κασσιανή αποσύρθηκε σε μοναστήρι, υποστήριξε ότι κάποιοι σοβαρός λόγος, συνέβαλε σ’ αυτό και αυτός δεν μπορεί να ήταν άλλος παρά κάποια απογοήτευση ή κάποιο αμάρτημα. Έτσι, λοιπόν, έφτιαξε αυτόν «τον χαρίεντα μύθον».

Πάντως ο Σωφρόνιος Ευστρατιάδης θέλει την

Κασσιανή «ορφανήν κόρην του Βυζαντίου εκ των ευπατριδών, ωραιάν και σοφήν, οσίαν ασκήτριαν και ευσεβεστάτην παρθένον».

Ο Μαν. Γεδεών μας πληροφορεί ότι οι κάτοικοι της νήσου Κάσου (Κάσιοι) νομίζοντας ότι η υμνωδός της Εκκλησίας κατάγεται από το νησί τους (εξ ου και Κασσιανή) «γεραίρουνσι την Κασσιανήν τη 7^η Σεπτεμβρίου». Μάλιστα ο Γεώργιος Σάσσορς από την Κάσο συνέθεσε στην Αλεξάνδρεια το 1889 «Ακολουθίαν της αγίας οσίας Κασσιανής», την οποία αφιέρωσε στον τότε Πατριάρχη Αλεξανδρείας Σωφρόνιον τον Δ’ (1870-1890). Ακόμη, στο μετόχι της αγίας Αικατερίνης στο Κάιρο υπάρχει εικόνα της υμνωδού. Πάντως το πρόσωπο της Κασσιανής στο χώρο της αγιολογίας – στους συναξαριστές – παραμένει σχεδόν άγνωστο. Αυτό σημαίνει ότι δεν κατετάγη μεταξύ των οσίων γυναικών από την Εκκλησία, νωρίς, στα Συναξάρια.

Και ενώ για το έτος γεννήσεως και θανάτου της μόνης αξιομνημόνευτης βυζαντινής ποιήτριας Κασσιανής, καθώς και για τον τόπο που έδε το φως της ημέρας παραμένουν ανεξακριβώτα, ρητές μαρτυρίες από τους χρονογράφους της εποχής εκείνης και από τα Πάτρια της Κων/λεως έχουμε για την ίδρυση μοναστηριού από την Κασσιανή και για την άσκησή της σ’ αυτό κατά το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της. Μάλιστα ο Μαν. Γεδεών τοποθετεί αυτό στα Υψιμάθεια της Κων/λεως.

Περισσότερο γνωστό όμως είναι το ποιητικό έργο της Κασσιανής, το οποίο είναι και πλούσιο και αξιόλογο. Η Κασσιανή είναι μία μεγάλη θεολόγος και ποιήτρια, που διαθέτει βαθιά μόρφωση και ώριμο νου. Με το έργο της ανυψώνει τον άνθρωπο από την άβυσσο της αμαρτίας στη σφαίρα της εν Χριστώ σωτηρίας. Η Κασσιανή συνέγραψε πλήθος γνωμικών και επιγραμμάτων σε ιαμβικό μέτρο.

Ο πατέρας της βυζαντινής λογοτεχνίας Κ. Krumbacher χαρακτηρίζει την Κασσιανή «πρωτότυπη», «ιδιόρρυθμη» και «νοήμονα» ποιήτρια που συνδυάζει «**τρυφερόν αίσθημα προς βαθείαν θεοσέβειαν και παρρησιαστικότητα**». Η Κασσιανή είναι περισσότερο γνωστή ως υμνογράφος της Εκκλησίας. Το ποιητικό της τάλαντο εξαίρει ο Κουμβάχερ υπογραμμίζοντας ότι αυτή «αποτελεί παράδοξον φαινόμενον εν τω γενικώ ποιητικώ συναγωνισμώ των συγχρόνων της».

Από τα τροπάριά της σώζονται τα ιδιόμελα της 24^{ης} Ιουνίου, της 15^{ης} Νοεμβρίου, της 13^{ης} Δεκεμβρίου, το περίφημο δοξαστικό του Εσπερινού των Χριστουγέννων: «Αυγούστον μοναρχήσαντος επι γης, η πολυαρχία των ανθρώπων επαύσατο», όπου παραλληλίζεται σ’ αυτό το ρωμαϊκό κράτος με τη βασι-

λεία του γεννηθέντος Χριστού, και οι ειρμίοι των ωδών του Κανόνα του Μ. Σαββάτου «Κύματι θαλάσσης», «Σε τον επί υδάτων», «Την εν Σταυρώ Σου θεϊαν κένωσιν» και «Θεοφανείας Σου Χριστέ», αν και η σύγχρονη έρευνα αποδίδει αυτούς στον Κοσμά το Μελωδό.

Η Κασσιανή συνθέτι τους ύμνους της με τέχνη και δημιουργικό λόγο. Διαθέτει φιλολογική και θεολογική συγκρότηση. Με φυσική ποιητική έκφραση συνδυάζει αβίαστα λυρισμό και θεολογία. Με τέχνη και χάρη μεταβαίνει από τα πραγματικά γεγονότα στα θαυμαστά, από τα καθημερινά και πρόσκαιρα στα παντοτεινά και αιώνια.

Ο αφηγηματικός τρόπος της εκφράσεώς της καθιστά προσιτή την ποιήσή της. Η θεματογραφία της εμπνέεται από την αγία Γραφή, τη ζωή της Εκκλησίας, τους πατέρες. Συνδέει τόπο, χρόνο, πρόσωπα, έννοιες και γεγονότα και χρησιμοποιεί την τεχνοτροπία της αντιθετικότητας: τότε μεν – νυν δε, ενθάδε – εκεί, Καίσαρος – Χριστού κλπ.

Αναμφισβήτητα στοιχεία της ποιήσεώς της είναι η γνώση της αγίας Γραφής, της Πατερικής διδασκαλίας και του δόγματος της Εκκλησίας. Έχει μία ιδιαίτερη και ανεπιτήδευτη ικανότητα να εξισορροπεί λυρισμό και δόγμα. Το ποιητικό της έργο δεν φαίνεται να επηρεάζεται από την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εποχής που γράφει, δηλαδή τη διαμάχη για τις Εικόνες (εικονομαχία).

- Τα ανωτέρω γνωρίσματα της Κασσιανής ως υμνωδού, τα περισσότερα τουλάχιστον, συναντάμε στο Δοξαστικό της Μ. Τρίτης, το οποίο είναι το δημοφιλέστερο από τα ποιήματά της και ψάλλεται με ιδιαίτερη κατανύξη.

Β. «Το τροπάριο της Κασσιανής».

Κύριε, η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή, την στην αισθoμένη Θεότητα

μυροφόρου αναλαβούσα τάξιν, οδυρομένη μύρα σοι προ του ενταφιασμού κομίζει, οίμοι! λέγουσα, ότι νύξ μοι υπάρχει οίστρος ακολασίας, ζοφώδης τε και ασέληνος έρως της αμαρτίας.

Δέξαι μου τας πηγάς των δακρύων, ο νεφέλαις διεξάγων της θαλάσσης το ύδωρ, κάμφθητί μοι προς τους στεναγμούς της καρδιάς,

ο κλίνας τους ουρανούς τη αφάτω σου κενώσει. Καταφιλήσω τους ακράντους σου πόδας,

αποσυρήξω τούτους δε πάλιν τοις της κεφαλής μου βοστρύχους ών εν τω Παραδείσω

Εύα το δειλινόν κρότον τοις ωσίν ηχηθείσα, τω φόβω εκρύβη.

Αμαρτιών μου τα πλήθη και κριμάτων σου αβύσσους τις εξιχνιάσει,

ψυχωσώστα Σωτήρ μου;

Μη με την στην δούλην παρίδης, ο αμέτρητον έχων το έλεος.

Πλήθη πιστών κατακλύζουν τους ναούς τη Μ. Τρίτη το βράδυ, για να το παρακολουθήσουν. Ο ύμνος αυτός για πολλούς αποτελεί κραυγή αγωνίας της ποιήτριας που κατέφυγε στο μοναστήρι, για να σωθεί από το βάρος των αμαρτιών της. Πρωταγωνίστρια όμως του ποιήματος είναι άλλη, «η δυσώδης και βερβωρωμένη» γυναίκα του Ευαγγελίου (Λουκ. 7, 37-50), η οποία άλειψε με μύρο τα πόδια του Ιησού και τα σπόγγισε με τους πλοκάμους της κεφαλής της προ του ενταφιασμού Του.

Η σύνθεση του ύμνου από την Κασσιανή πρέπει να έγινε στο μοναστήρι της. Η ποιήτρια δανείστηκε το θέμα της, όπως και πολλοί άλλοι υμνογράφοι, από την Καινή Διαθήκη. Ο ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρει: **«Και ιδού γυνή... αμαρτωλός επιγνούσα ότι ανάκειται (ο Ιησούς) εν τη οικία του Φαρισαίου, κομίσασα αλάβαστρον μύρου και στάσα επί-σω παρά τους πόδας αυτού κλαίουσα ήρξατο βρέχειν τους πόδας αυτού τοις δάκρυσι και ταις θριξί της κεφαλής αυτής εξέμασσε, και κατεφίλει τους πόδας αυτού και ήλειφε τω μύρῳ».**

Μια πρόχειρη σύγκριση του ύμνου και του Ευαγγελικού κειμένου πείθει ότι ο υμνογράφος κράτησε πολλές λέξεις – κλειδιά ή και φράσεις ακόμη του πρωτοτύπου στο ποιήμα της, όπως: γυνή αμαρτωλός, κομίσασα αλάβαστρον μύρου, ήρξατο βρέχειν τους πόδας του Ιησού τοις δάκρυσι, εξέμασσε (τους πόδας του Ιησού) ταις θριξίν της κεφαλής, κατεφίλει τους πόδας αυτού κλπ.

Τις ανωτέρω λέξεις ή φράσεις η υμνογράφος μετέγραψε ως εξής: η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή, μύρα σοι κομίζει, δέξαι μου τας πηγάς των δακρύων, καταφιλήσω τους ακράντους σου πόδας κλπ.

Με σεβασμό στάθηκε η υμνογράφος στις κορυφαίες στιγμές της αγάπης, της ταπεινώσης και της συντριβής της αμαρτωλής γυναίκας που είναι: τα δάκρυα πάνω στα πόδια του Χριστού, η δημόσια εμφάνιση μιας γυναίκας με λυμένα μαλλιά, το φίλημα των ποδών του Ιησού.

Στο τροπάριο ομιλεί η καλύτερα δέετα η αμαρτωλή γυναίκα του Ευαγγελίου με τη γλώσσα της Κασσιανής. Η προσφώνηση «Κύριε» στην αρχή του τροπαρίου δίδει μεγαλύτερη έμφαση στον ύμνο. Η αυτογνωσία της αποτελεί την προϋπόθεση της μακράς πορείας της προς τη μετάνοια και τη

συγχώρηση. Οι αμαρτίες της όμως δεν αφήνουν περιθώριο για εναντίωση της θεότητας. Η προσέγγιση του Κυρίου επιτυγχάνεται μόνο με την προσκόμιση του μύρου.

Η επόμενη ενότητα είναι μια ανάλυση και ζωντανή περιγραφή της ψυχικής κατάστασης της αμαρτωλής. Η πρόταξη του «οίμοι» προδιαθέτει απόλυτα την εναντίωση της εσωτερικής αθλιότητας του ατόμου. Τολμηρή αλλά και πραγματική η παράθεση στοιχείων της αμαρτίας για την παραστατική απόδοση της κατάστασης που επικρατεί, όπως νύξ, οίστρος ακολασίας, ζοφώδης και ασέληνος έρως της αμαρτίας.

Η τρίτη ενότητα χαρα-

Παναγιώτου Θ. Παπαθεοδώρου Θεολόγου

κτηρίζεται από τις προστακτικές «δέξαι μου» και «κάμφθητι» που περιέχουν το στοιχείο της παράκλησης. Οι προστακτικές αυτές μετριάζονται με τη μετατόπιση της προσοχής του αναγνώστη στις θαυμαστές ιδιότητες του Κυρίου, όπως «ο νεφέλας διεξάγων της θαλάσσης το ύδωρ» και «ο κλίνας τους ουρανούς τη αφράτω σου κενώσει».

Η τέταρτη ενότητα έχει το δικό της ύφος συγγραφής. Η προστακτική αντικαθίσταται από δύο προτροπικές υποτακτικές: «τις εξιχνιάσει» και «μη με την στην δούλην παρίδης», οι οποίες δηλώνουν τη συντριβή της αμαρτωλής γυναίκας ενώπιον του Κυρίου.

Η τελευταία ημιπερίοδος «ων εν τω παραδείσω ...τω φόβω εκρύβη» της ενότητας, κατά τον Ν. Πολίτη, ανταπλά κάπως τη συνοχή του ύμνου, δε φαίνεται όμως να προέρχεται από άλλο χέρι. Την ίδια γνώμη έχουν και οι Εμμ. Παντελάκης και Εμμ. Πεζόπουλος για την περιδιάλητη φράση «τω βω εκρύβη» η οποία από τη λαϊκή παράδοση αποδίδεται στο Θεόφιλο, ο οποίος την προσέθεσε στο χειρόγραφο της υμνωδού, όταν δήθεν, επισκέφθηκε το μοναστήρι της και δεν την βρήκε.

Ο ύμνος κλείνει όχι με κάποιο επίλογο, αλλά με μία αναπάντητη ερώτηση, ερώτηση ρητορικού χαρακτήρα που υποκρύπτει βαθιά προσδοκία, ένα ευσεβή πόθο, ότι η ικεσία της θα εισακουσθεί και Εκείνος που έχει αμέτρητο το έλεος θα δεχθεί την προσευχή της συντετριμμένης γυναίκας.

Η βυζαντινή υμνωδός δανείστηκε ένα περιστατικό από την Κ. Διαθήκη και πρόσθεσε τη συγκίνησή της χαρίζοντας σ’ αυτό την πνοή της πόλησης. Η Κασσιανή έδωσε στον ύμνο μια αίσθηση καινούρια, που επεκτείνει τη διήγηση του Ευαγγελιστή Λουκά. Δυνάμωσε το ποιήμα της με μία βαθύτητα αισθήματος που προέρχεται κατευθείαν από τη μυστική σιγή του μοναστηριού.

Η λογοτεχνική και θρησκευτική αξία του Δοξαστικού της Κασσιανής είλκυσε το ενδιαφέρον πολλών ποιητών σε αντίθεση με την όλη πνευματική παραγωγή της Βυζαντινής εποχής, την οποία χαρακτηρίζει η εσωστρέ-

φεια, ο ορισμένος αριθμός θεμάτων και η ιδιόζουσα γλώσσα.

Τράβηξαν την προσοχή των ποιητών τρία πράγματα: **α) ο λυτρωτικός χαρακτήρας του τροπαρίου**, που είναι πάντοτε επίκαιρος. Κάθε άνθρωπος σε οποιαδήποτε εποχή κινείται αισθάνεται την ανάγκη της μετάνοιας και της λύτρωσης από τα αμαρτήματα. Το περιεχόμενο του 50^{ου} ψαλμού, «ελέησόν με ο Θεός», είναι πάντοτε επίκαιρο, **β) το ρομαντικό στοιχείο του ποιήματος**. Η ιστορία της Κασσιανής και του Θεόφιλου, που διασώθηκε μέσα από τη λαϊκή παράδοση, συγκίνησε και εξακολουθεί να συγκινεί όλους τους ανθρώπους με ευαίσθητη καρδιά, και **γ) το φύλο της συγγραφέως**, που προσέδωσε στο ποιήμα το χαρακτήρα της λεπτής καλαισθησίας.

Με το δημιουργήμα της Κασσιανής ασχολήθηκαν οκτώ τουλάχιστον ποιητές, επτά άνδρες και μία γυναίκα, οι οποίοι απέδωσαν στην νεοελληνική γλώσσα. Καθώς τους προσέγγισε το αριστούργημα αυτό ανάλογα με τα ενδιαφέροντά του και την ψυχολογία του.

Η ερμηνεία του τροπαρίου της Κασσιανής από τον **Κ. Παλαμά** είναι η πλέον λογοτεχνική. Συνδυάζει μεγάλη ποιητικότητα και προσήλωση στο πρωτότυπο. Η ερμηνεία από αισθητική άποψη είναι άψογη. Ο Παλαμάς πρόσεξε όλα τα συναισθηματικά στοιχεία του κειμένου και τα απέδωσε με τον καλύτερο τρόπο. Ακολουθεί ο **Θεόφιλος Βορέας, ο Ιωάννης Πολέμης, ο Στέλιος Σπεράντζας** κ.ά.

Η μετάφραση της **Σεβαστοπούλου**, μόνης γυναίκας, διακρίνεται για την προσήλωσή της στο πρωτότυπο. Η γυναικεία ευαισθησία τη βοήθει στην απόδοση λεπτών ψυχολογικών καταστάσεων. Κατά τα άλλα η απόδοσή της είναι μία απλή μετάφραση χωρίς ιδιαίτερη λογοτεχνική αξία.

Οι νεοέλληνες ποιητές που ασχολήθηκαν με τη μετάφραση του «τροπαρίου της Κασσιανής», προσπαθήσαν με κάθε τρόπο να προσεγγίσουν το κάλλος του πρωτοτύπου. Γι’ αυτό πρέπει να εξαρθεί η προσπάθειά τους για απόδοση στη νεοελληνική γλώσσα ενός τόσο γνωστού τροπαρίου. Πρέπει όμως να παρατηρήσουμε ότι οι μεταφράσεις των ανωτέρω αδυνατούν να πλησιάσουν τη στιχουργική της εκκλησιαστικής υμνογραφίας. Ο νεοέλληνας μεταφραστής βρίσκεται έξω από το αισθητικό κλίμα που κυριαρχεί στη μετρική της εκκλησιαστικής υμνογραφίας.

Καθένας από τους μεταφραστές του δοξαστικού αντιμετώπισε το έργο σύμφωνα με την ψυχολογία του και τα ενδιαφέροντά του. Υπογράμμισε τα στοιχεία εκείνα που προσιδιάζουν στην πνευματική και ψυχική του υπόσταση.

Στη μετάφραση του τροπαρίου σημαντικό ρόλο έπαιξε η διαφορά του φύλου των μεταφραστών.

Ο π. Νικόλαος Σκιαδαρέσης στη Διακίδειο Σχολή Λαού Πατρών

Στη Διακίδειο Σχολή Λαού Πατρών (Κανάρη 58) σήμερα **Σάββατο 12 Απριλίου 2014** και ώρα 8.00 μ.μ. θα ομιλήσει ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Σκιαδαρέσης, Προϊστάμενος Ι. Ν. Αγ. Ανδρέου με θέμα: **«Λαός μου τί εποίησά σοι καί τί μοί ανταπέδωκας μας...» (Το πιο φαρμακερό καρφί ... Η αχαριστία).**

Ο ΦΩΚΑΕΥΣ ΣΕ ΧΟΡΩΔΙΑΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΑΡΓΟΣ

Στο Άργος θα πραγματοποιηθεί η επόμενη εκδήλωση της Βυζαντινής-Παραδοσιακής χορωδίας της Αποστολικής πόλεως των Πατρών «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ», το Σάββατο του Λαζάρου, 12 Απριλίου 2014 και ώρα 8.00μ.μ., στο Μπουσουλοπούλειο Δημοτικό Θέατρο Άργους.

Πρόκειται για μια κατανυκτική χορωδιακή συνάντηση

με τίτλο «**Από την Σταύρωση στην Ανάσταση**», που διοργανώνουν από κοινού το Λύκειο των Ελληνίδων του Άργους και η Βυζαντινή χορωδία του Καθεδρικού Ι. Ν. Αγ. Πέτρου της πόλης, με αφορμή την επερχόμενη Μεγάλη Εβδομάδα και την μεγαλύτερη εορτή της Χριστιανοσύνης, την Ανάσταση του Κυρίου μας.

Στην εκδήλωση, την οποία θα ανοίξει η χορωδία του ΦΩΚΑΕΥΣ υπό την διεύθυνση του χοράρχου της, Πρωτοψάλτου του Ι. Ν. Αγ. Σοφίας Πατρών **κ. Χαλαμπους Θεοτοκάτου**, συμμετέχουν επίσης ο Εκκλησιαστικός χορός του Ι. Ν. Αγ. Παντελεήμονος Αχαρνών Αθηνών και η μικτή Παραδοσιακή χορωδία του Λυκείου Ελληνίδων Άργους, που θα ψάλλει μαζί με την Βυζαντινή Εκκλησιαστική χορωδία του Καθεδρικού Ι. Ν. Αγ. Πέτρου της πόλης.

Η συναυλία, η οποία θα περιλαμβάνει επίκαιρους Βυζαντινούς ύμνους, κάλαντα και κατανυκτικά τραγούδια της Μεγάλης Εβδομάδος, θα κλείσει με την από κοινού απόδοση και των τριών χορωδιών του Αναστάσιμου ύμνου «Ανάστα ο Θεός».

Την εκδήλωση θα τιμήσει με την παρουσία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αργολίδος **κ.κ. Νεκτάριος** και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Επιδαύρου **κ. Καλλίνικος**, πολλοί ιερείς και μουσικολογίωτατο Ιεροψάλτες της πόλης του Άργους, εκπρόσωποι των Αρχών και της Περιφέρειας καθώς και πλήθος κόσμου.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Χυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ, Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Ώσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

Κυριακή των Βαΐων - Βαϊφόρος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

υψίστοις, ευλογημένους ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου».

Ο Κύριος με τους μαθητές Του βρίσκεται στη Γαλιλαία. Σε κάποια στιγμή θα τους αιφνιδιάσει: **«Λάζαρος ο φίλος ημών κεκοίμηται, αλλά πορεύομαι ίνα εξυπνήσω αυτόν»** (Ιω. ια, 11). Δεν τους μιλάει για θάνατο, αλλά για «κοίμηση». Έκτοτε στη γλώσσα της Εκκλησίας δεν μιλάμε για θάνατο, αλλά για κοίμηση (κοιμητήρια και όχι νεκροταφεία). Κί έτσι, ως γνωστόν, πραγματοποιείται η Ανάσταση του τετραήμερου στον τάφο Λαζάρου (Ιω. ια, 33-44).

Και ο Ευαγγελιστής συνεχίζει: Και "Τη επαύριον ο όχλος πολὺς ο ελθὼν εἰς τὴν εορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τα βᾶϊα τῶν φοινίκων καὶ ἐξήλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον, «ῶσανά, ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου... ἐυρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό..." (Ιω. ιβ', 12-19). Την είσοδο του Ιησού στα Ιεροσόλυμα εξιστορούν και οι τρεις λεγόμενοι συνοπτικοί Ευαγγελιστές, Ματθαίος, Μάρκος και Λουκάς.

Ἡδὴ ὁ προφήτης Ζαχαρίας (θ,9) εἶχε προφητεύσει τὸ γεγονός: «Χαίρε σφόδρα, θυγάτηρ Σιών...ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι... ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ υποζύγιον καὶ πῶλον νέον». Ἀλλὰ καὶ στὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ευαγγελιστῆ Ἰωάννη διαβάζουμε: «... καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἀδύνατο ...εὐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου ...καὶ φοῖνικες ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν, καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες, ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθήμενῳ τῷ θρόνῳ...» (ζ', 9-10).

Ἔτσι, ἡ Βαϊφόρος ἡ Κυριακή των Βαΐων γίνεται μια μεγάλη Δεσποτική γιορτή, τελείται ἡ θ. Λειτουργία τοῦ Ι. Χρυσοστόμου καὶ ἐπιτρέπεται ἡ «κατάλυσις ἰχθύος».

Ὡς γιορτὴ ἡ Κυριακή των Βαΐων «... ἀπαντὰ τὴν δ' ἑκατονταετηρίδα ἐν Ἱεροσολύμοις. Τὴν πέμπτην μεταμεσημβρινὴν ὥραν ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν Ελαιῶν ἐγίνετο λιτανεῖα μετὰ κλάδων βαΐων καὶ ελαιῶν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀναστάσεως τῶν Ἱεροσολύμων, ὅπου ἐτελεῖτο εσπερινὸς ...». (Βασ. Στεφανίδου, Εκκλ. Ἱστορία, Γ' ἐκδ. Ἀθήναι 1970, σελ. 314-15). Ἀνάλογη τέλεση αὐτῆς τῆς γιορτῆς γίνονταν καὶ στὴν Κων/λη. Ἐπίσης, στὴ Θρ. καὶ Ἡθ. Εγκυκλοπαίδεια (Τ. 3ος, 6.562) δίνονται καὶ τὰ ἐπόμενα στοιχεῖα. «Ὅτε ἤνθιζεν ὁ μοναχισμὸς, οἱ μοναχοί, ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὰς ἐρήμους, τὰ ὄρη καὶ τὰ σπήλαια, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναχωρήσει... πρὸς ἀσκήσιν, εἰς τὰς μονὰς τῶν τῆν παραμονὴν τῆς Βαϊφόρου, ἐψάλλον ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ καὶ ἐπανασυναθροῖσαι ταύτην εἰς τὸν εσπερινὸν εὐχαριστήριον ὕμνον τοῦ ἰδιόμελου, «Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἶροντες τὸν Σταυρὸν σου λέγομεν, Ευλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις».

Τὰ πιο πάνω αποτελοῦν τὸ ἱστορικὸ μέρος τῆς γιορτῆς.

Ὅμως, τὸ βάθος καὶ τὸ περιεχόμενό τῆς θὰ προσπαθήσουμε νὰ πλησιάσουμε ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν πατέρων τῆς Εκκλησίας, ὅπως αὐτοὶ με τὴ σοφία καὶ με τὴ χάρις τοῦ Ἁγ. Πνεύματος ἀναλύουν.

Ὁ ἅγ. Κύριλλος, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας (5ος αἰ.), στὴ 13^η ομιλία τοῦ στὴν εορτὴ των Βαΐων ἀναφέρει: «Ἀνυμνίσωμεν καὶ εορτάσωμεν σήμερον, μὴ πανηγυρικῶς, ἀλλὰ θεϊκῶς, μὴ μόνον τὴ χειρὶ, ἀλλὰ καὶ τὴ ψυχῇ βαΐα κατέχοντες... ὁ βασιλεὺς τῶν ἀσωμάτων οὐκ ἐφ' ἀρμάτων καὶ στρατευμάτων παραγίνεται, ἀλλ' ἐπὶ πώλου οἰκτροῦ καὶ μικροῦ καθημένος ἔρχεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς

συμμετρίσωμεν Χριστῷ, ἵνα συνέλθωμεν, μετὰ ἀγγέλων ὑμνήσωμεν, μετὰ τῶν παίδων δοξάσωμεν ...ελαιῶν κλάδους δι' ἐλεημοσύνης ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ καλῶς ὑποστρώσωμεν κατὰ τοὺς παῖδας» (Ε.Π. 77, 1069-1072).

Ὁ ἅγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσ/νίκης (14ος αἰ.), στὴ 1^η ομιλία τοῦ στὴν εορτὴ των Βαΐων ἀρχίζει ὡς ἐξῆς: «Ἐγγίζει χάρις τῶν σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ παθημάτων ἀνάμνησις καὶ τῶν καίνων καὶ μέγα πνευματικῶν Πάσχα... Καὶ προκηρύττει τοῦτο Λάζαρος ἐκ τοῦ ἄδου κευθμῶνων (βαράθρων) ἐπανελθόν... καὶ προανυμνοῦσι παῖδες καὶ λαὸς ἀκάκος ἐπιπνοῖα (ἐμπνεύση) τοῦ θεοῦ Πνεύματος τὸν ἐκ θανάτου λυτρούμενον τὸν ἐξ' ἄδου ψυχᾶς ἀνάγοντα, τὸν ψυχῇ καὶ σώματι ζῶντι αἰδίοις χαριζόμενον...». Καὶ κλείνει ὁ ἴδιος ἅγιος πατέρας τὴν ομιλίαν τοῦμε τὰ λόγια, ποὺ δίνονται ἐν ἐλευθέρῃ ἀπόδοσιν, ὡς ἐξῆς: «Ὅπως πρὶν ἀπὸ τοῦ σωτηριῶδες πάθος, καὶ

θῶς ὁ Κύριος εἰσερχόταν στὴν κάτω Ἱερουσαλὴμ, τοὺς ἐστρωναν τὰ ἱμάτια... ἐστὶ καὶ ἐμεῖς... ἀς στρώσουμε τὰ ἑμφύτα ἱμάτιά μας, ὑποτάσσοντες τὴ σάρκα καὶ τὰ θελήματά μας στὸ πνεῦμα. Ἔτσι ὅχι μόνον θ' ἀξιωθούμε νὰ προσκυνήσουμε τὸ σωτηριῶδες πάθος τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἀλλὰ καὶ ν' ἀπολαύσουμε τὴν κοινωνίαν πρὸς Αὐτόν. Διότι, λέει ὁ Ἀπόστολος, «ἐὰν γίναντες σύμφυτοι μετὰ τὸ ὁμοίωμα τοῦ θανάτου τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερόν ὅτι θὰ γίνουμε σύμφυτοι καὶ τῆς ἀναστάσεως» (Γρηγόριος Παλαμᾶς ἔργα, τομ. 9, Πατερ. Ἐκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμᾶς, Θεσ/νίκη 1985, σελ. 398-419).

Κλείνουμε με τὰ παραπάνω λόγια, ὅπως ἐκλείσει καὶ τὴν ομιλία τοῦ στὴν εορτὴ των Βαΐων, ὁ σοφὸς ἱεράρχης τῆς Θεσ/νίκης.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΑΚΙΔΕΙΟ ΣΧΟΛΗ ΛΑΟΥ

Ἀπρίλιος, ὥρα 8 μ.μ.

12-4-2014 Σάββατο: Ὁ ἀιδεσιμολόγ. Πρωτοπρεσβύτερος **κ. Νικόλαος Σκιαδαρέσης**, προϊστάμενος Ἱεροῦ Ναοῦ Αγ. Ανδρέου, με θέμα: «Λαός μου τί εποίησά σοι καὶ τί μοι ανταπέδωκας». Το πιο φαρμακερό καρφί ... Η αχαριστία».

23-4-2014 Τετάρτη: Ἡ κα **Μαρία Καρέλα**, λογοτέχνης – συγγραφέας, με θέμα: «Μεσόγειος, πηγὴ ἐποικιστικῆς δραστηριότητος καὶ πολιτισμοῦ τοῦ μεζιζονος Ἑλληνισμοῦ».

26-4-2014 Σάββατο: Ὁ **κ. Διονύσιος Καραβίας**, Καθηγητὴς Χειρουργικῆς Τμήματος Ἱατρικῆς Παν/μίου Πατρών, με θέμα: «Δωρεὰ ὀργάνων – Μεταμοσχεύσεις».

30-4-2014 Τετάρτη: ὁ **κ. Βασίλειος Λάζαρης**, φιλόλογος – συγγραφέας, με θέμα: «Δημήτριος Βότσης, ὁ μέγιστος τῶν Δημάρχων».

Μικροφωνικὲς ἐγκαταστάσεις ἱερῶν Ναῶν & Πνευματικῶν Κέντρων

- Μελέτη
- Ἐγκατάσταση
- Ἀναβάθμιση
- Ἑπακευή
- Ἀσύρματες φορητὲς συσκευές

ΤΙΓΚΑΣ ART
KARIS - STUDIO - LIGHT

ΕΔΡΑ Τσαμποῦ 37, 262 22 Πάτρα
τηλ 2610. 330005, κιν 6947. 429400
ΑΘΗΝΑ Μισοῦλη 5, ἄνω Ἡλιοῦπολη
e-mail tigas@tigas.gr site www.tigas.gr
blog www.tigasartsound.blogspot.gr
facebook www.facebook.com/tigas.gr

Ἑξυπρέτεια πρὶν & μετὰ τὴν πώληση

«ΛΑΖΑΡΟΣ Ο ΦΙΛΟΣ ΗΜΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΤΑΙ» (Ιωάν. ΙΑ΄, 11)

Ο άνθρωπος και το μυστήριο του θανάτου

Αχώριστος και μοιραίος σύντροφος και συνακόλουθος της ζωής, αλλά και «έσχατος εχθρός» του ανθρώπου (Α΄ Κορ. ιε΄, 26) ο θάνατος. Όντως «φοβερώτατον» και ανεξιχνίαστο «μυστήριο», το τραγικώτερο αίνιγμα της υπάρξεώς μας. Είναι πραγματικά ένα μυστήριο ο θάνατος, γιατί η ψυχή «βιαίως χωρίζεται» από το σώμα και «αποτέμενεται» από την φυσική της σύνδεση και σχέση. Ο θάνατος εισήλθε στον κόσμο «διά της απονοίας του Αδάμ», είναι το έσχατο φυσικό αποτέλεσμα και η μεγαλύτερη τιμωρία της παρακοής των Προπατόρων. Ο Πρωτόπλαστος άνθρωπος, «οικεία βουλήσει», εξέπεσε της «αρχηγόνου δικαιοσύνης», απέβαλε την «θεοϋφαντον στολήν»² περιεβλήθη τους «δερματίνους χιτώνας» και «ενεδύθη τον θάνατον». Έκτοτε το μυστήριο της ζωής εκτοπίζεται από το μυστήριο του θανάτου, γιατί «τα οψώνια της αμαρτίας θάνατος» (Ρωμ. Στ΄, 23). Με τον θάνατο όμως δεν θανατώνεται ο όλος άνθρωπος, αλλά η βιολογική ζωή, δηλαδή η φθορά που τον περιβάλλει, ενώ η λογική και αθάνατος ψυχή, «αποχωριζομένη του σώματος προσωρινώς εισέρχεται εις την μέσην κατάστασιν, διασώζουσα πλήρως την αυτοσυνειδησίαν και τις λειτουργίες της»³.

Κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας ο Θεός επέτρεψε τον θάνατο και την διάλυση του ανθρώπου, αφ' ενός μεν «**ίνα μη το κακόν θάνατον γένηται**» και αφ' ετέρου «**ίνα αναπλάσῃ αὐτόν ἐν τῇ ἀναστάσει**» και επί πλεόν «**ίνα διὰ τῆς θείας του θανάτου δώσης εἰς τὸν ἄνθρωπον ευκαιρίαν μετανοίας και δοκιμάσῃ αὐτόν διὰ πειρασμῶν**»⁴.

Όμως, αν και υπάρχει θάνατος αφ' ότου υπήρξε γένεση και ζωή στον πλανήτη μας, ο άνθρωπος δεν κατόρθωσε να εξοικειωθεί συναισθηματικά μαζί του, ενώ βαθύτατος ψυχικός κλονισμός καταλαμβάνει την ψυχή του, καθ' ό τι «**απαρამύθητον κακόν ο θάνατος**», γράφει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.⁵ Στάθηκε αείποτε εκστατικός προ της παγερής σιωπής του τάφου, διερεύννησε με αγωνία το μυστήριο και προσπάθησε να πληροφορηθεί τι πέραν του τάφου υπάρχει.

Από την εναγώνια αυτή αναζήτηση προήλθε η πολύμορφη ποικιλία των ερμηνειών του θανάτου και το πλήθος των νεκρικών εθίμων, τα οποία υπήρξαν ανάλογα με τον βαθμό του πολιτισμού και των θρησκευτικών αντιλήψεων του ανθρώπου. Κύριο δε συμπέρασμα και κυριαρχούσα αμετάβλητη πεποίθηση από την αναζήτηση αυτή υπήρξε ότι ο νεκρός εξακολουθεί να ζει, ότι ο θάνατος δεν είναι το τελευταίο επεισόδιο στην ζωή του ανθρώπου, αλλά τέρμα και αφετηρία μαζί. Ακόμη και οι πλέον πρωτόγονοι λαοί πιστεύουν ότι με τον θάνατο δεν επέρχεται το τέρμα της ζωής, αλλ' ότι ο νεκρός εξακολουθεί να ζη μία άλλη, διαφορετική από την επίγειο, ζωή. Αναγνωρίζουν ακόμη ότι πλησίον και υπερπάν του σώματος υπάρχει κάποιο στοιχείο ανεξάρτητο και διάφορο του σώματος, η ψυχή, η οποία συνεχίζει την ύπαρξή της και μετά την νέκρωση και την αποσύνθεση του σώματος.⁶

Ανάλογη προς αυτήν την εκ διαισθήσεως πεποίθηση του ανθρώπου στην αθανασία της ζωής ή της ψυχής είναι και η αντίληψη περί της αναστάσεως των νεκρών. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί έθιμο όχι μόνον πρωτογόνων αλλά και πολιτισμένων λαών, κατά το οποίον ο νεκρός ενταφιάζεται σε σχήμα εμβρύου, δηλαδή στην στάση που έχει το έμβρυο κατά τον πέμπτο μήνα της κυοφορίας. Πρόκειται για έθιμο που εκφράζει την πίστη και την πεποίθηση ότι η γη είναι η πανανθρώπινη μητέρα, στην γενεσιουργό μήτρα της οποίας θαπτόμενος ο νεκρός, σε σχήμα κυοφορούμενου εμβρύου, αναγεννάται διά του θανάτου, σε μια νέα ζωή.⁷ Αλλά και οι αρχαίοι Αιγύπτιοι πίστευαν ότι ο νεκρός εξακολουθούσε να υπάρχει, όπως αποδεικνύεται από το έθιμο της ταρίχευσης του νεκρού και του ενταφιασμού, μαζί με το νεκρό σώμα και των αντικειμένων εκείνων που του ήσαν απαραίτητα κατά τον επίγειο βίο του.

Το φαινόμενο του θανάτου υπήρξε αντικείμενο ε-

κτεταμένης φιλοσοφικής διερεύνησης. Και ο φιλοσοφικός λόγος και στοχασμός, ενώπιον του θανάτου αισθάνεται μεγάλη απορία και σύγχυση. Αδυνατεί να αντιμετωπίσει το οριακό σημείο της υπάρξεως, να διαπεράσει το σκοτεινό πέπλο του θανάτου. Κατά τον Πλάτωνα η φιλοσοφία είναι «**μελέτη θανάτου**». Οι Πυθαγόρειοι εδέχοντο ότι το σώμα είναι το δεσμοτήριο της ψυχής και επομένως ο θάνατος επιστεύετο ως απελευθέρωση της ψυχής από τα δεσμά του σώματος. Ο Πλάτων, ακολουθώντας τους Πυθαγορείους, εδέχετο ότι το σώμα είναι για την ψυχή δεσμοτήριο «εις το οποίον εγκλείεται διά να τιμωρηθή διά αδικήματα πραχθέντα υπ' αυτής κατά την προϋπαρξίν της».⁸ Ως εκ τούτου ο θάνατος λογίζεται ως απελευθέρωση της ψυχής από τα δεσμά του σώματος, ενώ οι υλιστικές κοσμοθεωρίες θεωρούν τον θάνατο ως το οριακό τέρμα της υπάρξεως, «**των εχόντων ατομικήν υπόστασιν όντων**».

Από τα ελάχιστα παραδείγματα αυτά, τα οποία ενδεικτικώς ανεφέρθησαν, καταδεικνύεται ότι η αθανασία της ζωής, είτε ως αθανασία του σώματος, είτε ως αθανασία σώματος και ψυχής, είτε ως αθανασία μόνης της ψυχής, υπήρξε πίστη καθολική σχεδόν όλων των λαών και όλων των αιώνων. Προφανώς δε η πίστη αυτή οφείλεται σε θρησκευτικές αντιλήψεις και στην πίστη σε κάποιο Θεό, οπιοσδήποτε και αν φαντάσθηκε αυτόν κατά καιρούς ο άνθρωπος. Συνεπώς η θρησκεία υπήρξε η γενεσιουργός μήτρα της ελπίδας στην μετά θάνατον ζωή.

Αλλ' όμως ουδεμία θρησκεία και ουδεμία φιλοσοφία απεδείχθη ικανή να οδηγήσει τον άνθρωπο στο ύψος και στην καθαρότητα της διδασκαλίας για την πέραν του τάφου ζωή, όσον η χριστιανική θρησκεία, η οποία διαφοροποιείται από όλες τις άλλες, γιατί αντιλαμβάνεται και διδάσκει την αθανασία, όχι ως ανερμήνευτο είδος «επιβίωσης» μετά τον θάνατο, αλλ' ως υπέρβαση του θανάτου μέσα από την σχέση του ανθρώπου με τον Θεό. Κατά την χριστιανική διδασκαλία ο θάνατος δεν είναι αποτρόπαιο γεγονός, δεν είναι τελευταίος σταθμός και εκμηδένιση του ανθρώπου, αλλ' είναι ένα σημείο υπαρκτικής μεταλλαγής. Ο θάνατος δεν είναι εξαφάνιση της ουσίας του ανθρώπου, αλλ' είναι καταστροφή της θνητότητας και ανάλωση της φθοράς.

«**Ο γαρ θάνατος ου το σώμα απόλλυσιν, αλλά την φθοράν δαπανά**», γράφει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Η ουσία μένει και θα αναστηθεί με μεγαλύτερη δόξα, αλλ' όχι όλων των ανθρώπων. «**Η μεν γαρ αναστάσις κοινή πάντων έσται, η δε μετά δόξης αναστάσις των ορθώς βεβιωκότων**».⁹ Ο Κύριος διά του θανάτου και της Αναστάσεώς Του ενίκησε τον θάνατο και εξαφάνισε την φθορά. Έκτοτε η ζωή του χριστιανού τοποθετείται επί νέας φωτεινότερης προοπτικής. Είναι ζωή συνεχής, η οποία μεταπίπτει διά του θανάτου στο προσκήνιο «**άλλης βιωτής, της αιωνίου απαρχής**».

Κατά την ορθόδοξη χριστιανική διδασκαλία η ζωή του ανθρώπου είναι μία και ενιαία, είναι η ζωή ενός και του αυτού προσώπου, που αρχίζει να υπάρχει εδώ και συνεχίζει την ύπαρξή της, χωρίς καμμία διακοπή, στον ουρανό. Έτσι η μέλλουσα ζωή δεν συνθλίβει ούτε σχετικοποιεί την παρούσα, αντιθέτως μάλιστα της δίνει νόημα και συνέχεια, αφού, ό,τι κάνουμε σ' αυτή την ζωή δεν είναι τυχαίο και αποσπασματικό, αλλ' είναι κάτι που προορίζεται να μείνει και στην άλλη, την μετά θάνατον ζωή.¹⁰ Με την Ανάσταση του Κυρίου, δεν κατηργήθη μόνον ο θάνατος, αλλά αφηρέθη ακόμη και αυτό το όνομά του. «**Ουκέτι γαρ ουδέ θάνατον αὐτόν προσαγορεύομεν ἀλλά κοίμησιν και ύπνον**» γράφει ο ιερός Χρυσόστομος.¹¹ «**Χριστός ανέστη**» και μαζί Του ολόκληρο το ανθρωπινό γένος. Αυτός είναι η «**απαρχή των κεκοιμημένων**».

Όταν απέθανε ο Λάζαρος, παρ' όλον ότι ήταν νεκρός επί τετραήμερον, δεν είπε ο Κύριος ότι ο φίλος του απέθανε, αλλ' είπε: «**Λάζαρος ο φίλος ημών κεκοίμηται, ἀλλά πορεύομαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν**». (Ιω. ΙΑ΄ 11). Το ίδιο επανέλαβε και στην περίπτωση της νεκρής κόρης του Ιαείρου: «**Μη κλαίετε**» είπε προς εκείνους οι οποίοι «**έκλαιον και εκόπτοντο**», «**οὐκ απέθανεν, ἀλλά καθύδει**» (Λουκ. Η΄ 52-53) και ο Απόστολος Παύλος έγραφε προς τους Θεσσαλονικείς: «**Ου θέλω υμάς αγνοεῖν περὶ των**

κεκοιμημένων» για να διδάξει ότι και από αυτό το όνομα που λαμβάνουν οι εν Χριστώ κοιμηθέντες φανερώνουν ότι οι νεκροί πρόκειται να εγερθούν. Την πίστη των χριστιανών στην ανάσταση των νεκρών εκφράζουν και οι χώροι ενταφιασμού αυτών, οι οποίοι ονομάζονται πλέον κοιμητήρια και όχι νεκροταφεία. Ωσαύτως επιβεβαίωση της νίκης του θανάτου και της αναστάσεως των κεκοιμημένων, αποτελεί και ο Σταυρός του Κυρίου, τον οποίον οι ορθόδοξοι χριστιανοί τοποθετούν επάνω στα μνήματα. Είναι η έκφραση της ζωής που κρύβεται μέσα στον τάφο και η βεβαία πίστη των χριστιανών, την οποίαν ομολογούν στο Σύμβολο της Πίστεως: «**Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν και ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος**». Διό και το δίπτυχο του Σταυρού και της Αναστάσεως κυριαρχεί στην λατρεία και το ήθος της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Αλλά η περί του θανάτου και της αναστάσεως των νεκρών διδασκαλία της Εκκλησίας δεν βοηθεί μόνον τον άνθρωπο να υπερνικήσει τον φόβο του θανάτου,

αλλά απαλύνει και τον πόνο και τον μεταστρέφει σε γαλήνη και ειρήνη. Ασφαλώς δοκιμάζει λύπη για τον θάνατο προσφιλών του προσώπων ο άνθρωπος. Και αυτός ο Κύριος «εδάκρυσεν» για τον θάνατο του φίλου του Λαζάρου, όμως η έκφραση της λύπης πρέπει να γίνεται κατά τρόπον ήρεμο και συγκρατημένο.¹² Ο Απόστολος Παύλος συνιστά επίσης στους Θεσσαλονικείς (Α΄ Θεσσαλ. Δ, 13), να μη λυπούνται και να μη θρηνούν υπερβολικά, όπως εκείνοι οι οποίοι δεν ζουν με την ελπίδα της αναστάσεως. Πώς όμως είναι δυνατόν να μην πονάει κανείς αφού είναι άνθρωπος; ερωτά πάλι ο Χρυσόστομος Ιωάννης. Για να προσθέσει εν συνεχεία: Ούτε εγώ το λέγω αυτό. Όχι την λύπη, αλλά την υπερβολική λύπη ανασκευάζω. «**Το μεν γαρ αθυμείν της φύσεως, το δε πέραν του μέτρου τούτο ποιεῖν μανίας και παραφροσύνης και γυναικῶδους ψυχής**», δηλαδή το να υπερβαίνει κανείς το μέτρο, είναι γνώρισμα μανίας και παραφροσύνης και γυναικείας ψυχής.¹³

Η έγερση του τετραήμερου φίλου του Χριστού Λαζάρου που εορτάζει σήμερα η Εκκλησία, αποτελεί «**της παλιγγενεσίας προοίμιον σωτηρίων**» και προανακήρυξη της Αναστάσεως του αναστήσαντος τον Λάζαρον Σωτήρος Χριστού, διαβεβαίωση ότι η ζωή δεν σβήνει με τον θάνατο. Όπως το φως δεν σβήνει με την δύση του ηλίου, αλλά εξακολουθεί να υπάρχει και πάλιν ανατέλλει, έτσι και η ζωή συνεχίζεται και πέραν του τάφου. Η ζωή του ανθρώπου «**έκκρυπται συν τω Χριστώ εν τω Θεώ, ἵνα όταν ο Χριστός φανερωθή, η ζωή ημών, τότε και υμεῖς συν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ**» (Κολασ. Γ΄ 3-4). Ο αναστήσας τον Λάζαρον Ιησούς Χριστός είναι εκείνος που νεκρώνει τον παλαιόν άνθρωπο και διά του θανάτου μας χαρίζει νέα πνευματική ζωή.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Α. Θεοδώρου, Έαρ Ψυχών. Αθήναι 1979, σ. 384.
2. Πρώτο Τροπάριο στ' Ωδής του Κανόνος Κυριακής της Τυρινής.
3. Α. Θεοδώρου, ό.π. σ. 381.
4. Ιωάν. Ρωμανίδου, Το Προπατορικόν Αμάρτημα. Θεσσαλονίκη 1970, σ. 144.
5. Migne, P. G. 53, 154.
6. Λεων. Ι. Φιλιππίδη, Θρησκεία και Θάνατος. Αθήναι 1938, σ. ΙΙ.
7. Ο.π. σ. 18.
8. Κ.Δ. Γεωργούλη, βλ. λ. Θάνατος Θ.Η.Ε. τόμ. 6^{ος} στ. 107.
9. Migne, P.G. 55, 230.
10. Παν. Νέλλα, Ο θάνατος του Θεού και η Ανάστασή του Ανθρώπου. Στο «Σταυρός και Ανάσταση», εκδ. Ακρίτας, σ. 117.
11. Migne, P.G. 55, 230.
12. Νικ. Π. Βασιλειάδη, Το Μυστήριο του Θανάτου. Αθήναι 1984, σ. 230.
13. Migne, P.G. 55, 230.

Συναυλία Βυζαντινής Μουσικής από τον Πρωτοψάλτη Αριστείδη Μπουχάγιερ

Την Δευτέρα 7 Απριλίου 2014, πραγματοποιήθηκε στο Νέο Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέου Πατρών, συναυλία με ύμνους της Μεγάλης Εβδομάδος και της Αναστάσεως

από την χορωδία του Πρωτοψάλτου κ. Αριστείδου Μπουχάγιερ.

Την συναυλία παρηκολούθησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο Δήμαρχος Δυτ. Αχαΐας κ. Ανδρέας Παναγιωτόπουλος, Αντιδήμαρχοι, εκπρόσωποι αρχών και φορέων, ιερείς και πλήθος κόσμου.

Τους ύμνους προλόγισε ο φιλόλογος των Αρσακείων Σχολείων Πατρών, κ. Στέφανος Σκαρπέλλος.

Η επισφράγιση έγινε από τον Σεβασμιώτατο, ο οποίος ανεφέρθη στη μεγάλη εορτή του Πάσχα και μίλησε με θερμά λόγια για τους συντελεστές της εκδηλώσεως.

Έκθεση Παιδικού Βιβλίου στην Αχαΐα Κλάους

Η Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 2 Απριλίου, την ημέρα που γεννήθηκε ο μεγάλος Δανός παραμυθάς Χανς Κρίστιαν Άντερσεν.

Την καθιέρωσε η Διεθνής Οργάνωση Βιβλίων για τη Νεότητα (International Board on Books for Young People- IBBY) το 1966.

Με την ευκαιρία αυτή, το βιβλιοπωλείο "Πολύεδρο" της πόλεώς μας διοργάνωσε έκθεση Παιδικού Βιβλίου, σε αύλειο χώρο της Αχαΐα Κλάους, την περασμένη Κυριακή 6 Απριλίου το πρωί.

Οι μικροί και οι μεγάλοι επισκέπτες της Εκθέσεως είχαν την ευκαιρία ν' αγκαλιάσουν τα βιβλία και να ταξιδεύσουν μαζί τους στον υπέροχο κόσμο της παιδικής και εφηβικής λογοτεχνίας.

Όμως τους παρευρισκόμενους περίμενε και μία έκπληξη. Ένα από τα σύνολα Μουσικής Δωματίου της "Πατράϊκής Μαντολινάτας" απόδωσαν έργα σύγχρονων συνθετών, προκαλώντας τον θαυμασμό των παρευρισκόμενων.

* Παρέστη και ο Δήμαρχος Δυτ. Αχαΐας και υποψήφιος Δήμαρχος Πατρών κ. Ανδρέας Παναγιωτόπουλος.

Διακρίνονται οι μουσικοί, Μαριβάσια Κολλιοπούλου, Παναγιώτα Πούλιου, Ιωάννα Χαντζάκη και Γεωργία Χονδρού, στο βάθος ο Διοικητικός υπεύθυνος του Ωδείου κ. Πούλιος.

Ο Δήμαρχος κ. Ανδρέας Παναγιωτόπουλος, με τον ιδιοκτήτη του βιβλιοπωλείου "Πολύεδρο" κ. Κωστή Καπέλα και τον κ. Αθανάσιο Κολλιόπουλο.

Με πολλή χαρά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος εδέχθη τους Μαθητάς και τις Μαθήτριες του Γυμνασίου Πάτμου, που επεσκέφθησαν την πόλη των Πατρών.
Τα παιδιά συνόδευσαν η Διευθύντρια του Σχολείου κα Χρυσάνθη Δελημάρου, φιλόλογος,

ο Ιερεύς π. Γεώργιος Λούπος, Θεολόγος και η κα Αικατερίνη Σπίρτου, φιλόλογος. Ο Σεβασμιώτατος ξενάγησε τους μαθητάς στους δύο Ιερούς Ναούς του Αγίου Ανδρέου (παλιό και νέο) και αφού προσκύνησαν την αγία Κάρα του Αποστόλου, τον Σταυρό του μαρτυρίου του

και τον τάφο του, τους μίλησε με αγάπη πατρική, για τον άγιο Ανδρέα και την Πάτρα.
Το μεσημέρι ο Σεβασμιώτατος συνόδευσε τους μαθητές του Γυμνασίου Πάτμου και τους καθηγητάς, στο γεύμα το οποίο παρετέθη στην τράπεζα του Εκκλησιαστικού Λυκείου Πατρών.
Εκεί τα παιδιά υπεδέχθη ο Δ/ντής κ. Ιωάννης Κόττορος, ο οποίος ωμίλησε ιδιαίτερα

συγκινημένος αφού κατάγεται από την Πάτμο, ο Δ/ντής της Εκκλησιαστικής Εστίας Πατρών Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Παρακεντές, οι Καθηγητές και οι Μαθητές.
Στο γεύμα μίλησε ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος εξέφρασε την χαρά του γι' αυτή την επίσκεψη και τη συνάντηση των δύο Σχολείων, ο Δ/ντής του Εκκλησιαστικού Λυκείου Πατρών και η Διευθύντρια του Γυμνασίου Πάτμου.
Τα παιδιά από την Πάτμο τραγούδησαν και χόρεψαν, παραδοσιακά τραγούδια.

Το Γυμνάσιο Πάτμου στην Πάτρα

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στο Εκκλησιαστικό Λύκειο Πατρών

Χθες Παρασκευή 11η Απριλίου 2014, στο ιερό Παρεσκήσιο του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, του Εκκλησιαστικού Λυκείου Πατρών, ετελέσθη η Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμών Δώρων, χοροστατώντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**, ο οποίος μίλησε επίκαιρα στα παιδιά και ευχήθηκε σε όλους, στον Διευθυντή, στο Διδακτικό και Διοικητικό και λοιπό Προσωπικό και βεβαίως στους Μαθητές, Πάσχα πανευφρόσυνο.

Ο κ. Διευθυντής ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο και ευχήθηκε εκ μέρους του προσωπικού του Σχολείου και των μαθητών τα δέοντα.

Μετά την Θεία Λειτουργία παρετέθη νηστίσιμο πρωινό στην Τράπεζα της Εκκλησιαστικής Εστίας Πατρών.

Οι Μαθηταί προσέφεραν στον Σεβασμιώτατο αναμνηστικό δώρο, από το Άγιο Όρος, όταν είχαν πάει για προσκύνημα, εκμεταλλευόμενοι την ευκαιρία για την πενήνήμερη εκδρομή.

Επίσκεψη του νέου Διοικητού του ΚΕΤΧ Πατρών στον Σεβ. Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο

Την Τρίτη 8.4.2014, επεσκέφθη στο Επισκοπείο Πατρών, τον Σεβ. Μητροπολίτη κ.κ. Χρυσόστομο, ο νέος Διοικητής του ΚΕΤΧ κ. Ιωάννης Μουσουράκης.

Ο Σεβασμιώτατος εδέχθη τον κ. Διοικητή με μεγάλη χαρά, τον ξενάγησε στο Επισκοπείο και συνεζήτησαν θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

Σημειώτέον ότι ο Σεβασμιώτατος με συνεχείς παρεμβάσεις του στο αρμόδιο Υπουργείο υπεραμύνθηκε της διατήρησης του ΚΕΤΧ στη Πάτρα, όταν συνεζητείτο σοβαρώς η μεταφορά του σε άλλη πόλη ή η κατάργησή του.

Ο κ. Διοικητής ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο για την αγάπη του και την συμπαράστασή του στο ΚΕΤΧ και διαβεβαίωσε ότι τόσο ο ίδιος όσο και όλο το προσωπικό του Κέντρου θα ευρίσκονται πάντα κάτω από την σκέπη της Αγίας μας Εκκλησίας και σε συνεργασία με τον Επίσκοπο και τους Ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως.

Εκδήλωση στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Πατρών

Με τις ευχές και τις ευλογίες του Σεπτού Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Πατρών **κ.κ. Χρυσοστόμου**, Εκκλησιαστικοί Βυζαντινοί Ύμνοι της Μεγάλης Εβδομάδος, ερμηνεύθηκαν με επιτυχία από

τριακονταμελή Βυζαντινή χορωδία Ιεροψαλτών, υπό την διεύθυνση του Πρωτοψάλτου του Ναού **κ. Βασιλείου Σακαλή** την Δευτέρα 7 Απριλίου 2014 στις 19:30. Των ψαλομένων Ύμνων προηγείτο απαγγελία των Ευαγγελικών περικοπών της Μεγάλης Εβδομάδος υπό

του πρωτοπρεσβυτέρου **π. Θεοδώρου Κωτσοπούλου**, προϊστάμενου του Ιερού Ναού. Ο κατάμεστος από πιστούς Ναός επικρότησε τον Βυζαντινό Χορό.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας εκπροσώπησε ο Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλος **π. Αρτέμιος Αργυρόπουλος**, ο οποίος ομίλησε επικαίρως και συνεχάρη δια την απόδοση των ύμνων, τον χοράρχη **κ. Βασίλειο Σακαλή** καθώς και τα μέλη της χορωδίας.

Στο τέλος της εκδήλωσης το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο δια του Πρωτοσυγγέλλου, απένειμε έπαινο τιμής στον πρωτοψάλτη **κ. Βασίλειο Σακαλή** δια την επί 10 έτη (2004-2014) άοκνο διακονία του στο αναλόγιο του Ι.Ν. και του προσεφέρθει ως ευλογία Εικόνα του Κυρίου μας.

Εκδήλωση - Ομιλία για το Κάπνισμα στο Εκκλησιαστικό Λύκειο Πατρών

Την Πέμπτη 10 Απριλίου 2014, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Εκκλησιαστικού Λυκείου Πατρών, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση - Ομιλία για το κάπνισμα και τις συνέπειες του. Ομιλητής ήταν ο Πνευμονολόγος **κ. Χριστόπουλος Αντώνιος**.

Ο Ιατρός **κ. Χριστόπουλος Αντώνιος** στην ομιλία του ανέλυσε τους κινδύνους και τις συνέπειες που έχει το κάπνισμα για τους ενεργούς καπνιστές καθώς και για τους παθητικούς καπνιστές. Επίσης επισήμανε ότι δεν υπάρχει μέση λύση ή ήπια μορφή καπνίσματος πχ light τσιγάρα ή μηχανικό τσιγάρο αφού οι συνέπειες είναι οι ίδιες για τους ενεργούς και παθητικούς καπνιστές. Η μόνη λύση είναι η πλήρης αποχή από το κάπνισμα.

Επακολούθησε διάλογος όπου οι μαθητές του σχολείου έθεσαν στον ομιλητή ερωτήσεις σχετικά με

τις τραγικές συνέπειες του καπνίσματος.

Την ομιλία οργάνωσε ο Διευθυντής του σχολείου **κ. Ιωάννης Κόττορος** σε συνεργασία με το όμιλο **αγκαλιάΖΩ**. Στην εκδήλωση παρευρέθησαν η **κ. Παπαχρυσανθάκη Λαμπρινή** πρόεδρος του ομίλου **αγκαλιάΖΩ** η οποία με ολιγόλεπτη παρέμβαση της ενημέρωσε τους Εκπ/κούς και τους μαθητές του Λυκείου για τον εθελοντισμό και τις δράσεις του ομίλου, ο **κ. Μαγκαφάς Παναγιώτης** Κοινωνικός Λειτουργός, και η Ταμίας του ομίλου.

Τέλος την εκδήλωση έκλεισε ο Διευθυντής του σχολείου **κ. Ιωάννης Κόττορος** όπου ευχαρίστησε τον Γατρός **κ. Χριστόπουλο Αντώνιο** για την εμπειριστατωμένη ομιλία του καθώς και την Διοίκηση του ομίλου και παρακάλεσε ώστε στο μέλλον να πραγματοποιηθούν και άλλες τέτοιες εκδηλώσεις.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΡΙΤΑΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

30 ΜΑΪΟΥ - 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014

3 / ΜΕΡΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ - ΑΓ. ΟΡΟΣ (ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ) - Ι. Μ. ΣΟΥΡΩΤΗΣ (ΤΑΦΟΣ π. ΠΑΪΣΙΟΥ)
- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ - Ι.Μ. ΜΙΚΡΟΚΑΣΤΡΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ κ.α.

ΤΙΜΗ: 140 ευρώ - ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ 6977441614, 6973478802

* ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΕΙΣΕΛΘΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΝ ΤΙΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΑ

OPTICAL CENTER

Ευφροσύνη Φωτίου Καραβίτη

ΟΠΤΙΚΟΣ - ΟΠΤΟΜΕΤΡΗΣ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

* Εκτελούνται συνταγές όλων των Ασφαλιστικών Ταμείων Υγείας

* Νέες παραλαβές 2014 σε γυαλιά ηλίου και οράσεως. Οι τιμές μειώθηκαν, η ποιότητα παραμένει στο ύψος της

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου στον πεζόδρομο

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο ΕΞ ΕΦΕΣΟΥ (1756 - 1801) Ο τιμώμενος στη Σάμο ένδοξος νεομάρτυς της ιστορικής Εφέσου

Μέσα στη σепτή χορεία των ενδόξων νεομαρτύρων, οι οποίοι θυσίασαν την ίδια τους τη ζωή για την αγάπη του Χριστού και διδάσκουν τους σημερινούς νεοέλληνες με την ειλικρινή μετάνοια και την ακλόνητη πίστη τους, εξέχουσα θέση κατέχει ο Άγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ο οποίος γεννήθηκε και ανατράφηκε στη Νέα Έφεσο της ιστορικής και αγιοτόκου Μικράς Ασίας, όπου και μαρτύρησε στις 5 Απριλίου 1801.

Ο ένδοξος νεομάρτυς του Χριστού Γεώργιος Διζλάλογλου, του οποίου ο πατέρας ονομαζόταν Νικόλαος, γεννήθηκε το 1756 στη Νέα Έφεσο, που είναι γνωστή και με το όνομα Κουσάντασι. Όταν ενηλικιώθηκε, παντρεύτηκε και απέκτησε παιδιά.

Άρχισε όμως να ζει ακατάστατα και χωρίς να έχει τον έλεγχο της αυτοσυγκράτησης, επιδόθηκε ακατάσχετα στην κραιπάλη και την ασωτία και κυριευμένος από το πάθος της μέθης οδηγήθηκε με τη δική του θέληση στην προδοσία της χριστιανικής του πίστewς. Έτσι τον Ιούλιο του 1798 και σε ηλικία σαράντα δύο ετών ευρισκόμενος κάτω από την ακατάσχετη επήρεια της μέθης, παρουσιάσθηκε αυτοκλήτα στον Τούρκο κριτή και δήλωσε τόσο σ' εκείνον όσο και στους άλλους παριστάμενους ότι αρνείται τον Χριστό και ότι επιθυμεί να ασπασθεί τη μουσουλμανική θρη-

λή να τον ξυλοκοπήσουν με χίλιους ραβδισμούς και να τον οδηγήσουν στη συνέχεια αιμόφυρτο στη φυλακή. Μόλις πληροφορήθηκαν οι δημογέροντες της Σάμου τα βασανιστήρια και τον εγκλεισμό του Γεωργίου στη φυλακή, πήγαν στον Βοεβόδα και αφού τον δωροδόκησαν μ' ένα σεβαστό χρηματικό ποσό, αφέθηκε ελεύθερος ο Γεώργιος. Το γεγονός όμως αυτό λύπησε τον Γεώργιο, διότι δεν είχε πετύχει τον σκοπό του, ο οποίος ήταν να μαρτυρήσει για τον Χριστό. Γι' αυτό και φεύγει από τη Σάμο την 1 Μαρτίου 1801 και επιστρέφει στη γενέτειρά του, τη Νέα Έφεσο, αποφασισμένος να λάβει τον στέφανο του μαρτυρίου για την αγάπη του Χριστού.

Στην πατρίδα του κυκλοφορεί και συμπεριφέρεται πλέον

με πολλή σεμνότητα, ταπεινοφροσύνη και εγκράτεια και ζητά τη συγχώρηση από όλους τους γνωστούς και τους φίλους του. Μάλιστα προτού παρουσιασθεί στον Τούρκο κριτή, φρόντισε να προστατεύσει την οικογένειά του. Γι' αυτό και έστειλε τα παιδιά του σε ασφαλές τόπο για να μην διατρέχουν κίνδυνο. Τρεις ημέρες πριν να παρουσιασθεί και να ομολογήσει με παρρησία τη χριστιανική του πίστη, επισκεπτόταν τον τόπο, όπου στις 3 Σεπτεμβρίου 1794 οι Τούρκοι κρέμασαν σε μια μουριά τον Άγιο νεομάρτυρα Πολύδωρο. Μάλιστα καθόταν απέναντι από το δένδρο, στο οποίο απαγχονίστηκε ο Άγιος Πολύδωρος και κοιτάζοντάς το επίμονα, βρισκόταν σε έντονη περισυλλογή, σκεπτόμενος το δικό του μαρτύριο. Στην πατρίδα του συνάντησε και

ένα παλιό του χριστιανό φίλο, ονόματι Γεώργιο, ο οποίος είχε διακόψει τις σχέσεις μαζί του μετά την άρνηση της χριστιανικής του πίστewς. Ο παλιός αυτός φίλος τον ρώτησε τον λόγο για τον οποίο τα πόδια του Γεωργίου ήταν ταλαιπωρημένα και γεμάτα πληγές, ενώ το υπόλοιπο σώμα του ήταν καθαρό και ανέγγιχτο. Τότε ο αθλητής του Χριστού Γεώργιος του διηγήθηκε ότι ευρισκόμενος στη Σάμο, παρουσιάσθηκε στον Βοεβόδα και αφού ομολόγησε με παρρησία τον Ιησού Χριστό, δέχθηκε στα πόδια του ραβδισμούς και οδηγήθηκε στη φυλακή. Μετά την αποφυλάκισή του, αφού πρώτα δωροδοκήθηκε γενναιόδωρα ο Βοεβόδας από τους δημογέροντες της Σάμου, ήρθε στην πατρίδα του, τη Νέα Έφεσο, αποφασισμένος να λάβει το πολυπόθητο μαρτύριο για τον Σωτήρα και Λυτρωτή Χριστό.

Για να δοθεί η αφορμή να μαρτυρήσει

για τη χριστιανική του πίστη, πήγε σ' ένα καφενείο και προσπάθησε να προκαλέσει επεισόδιο και να έρθει σε σύγκρουση με τον καφετζή, αλλά ο καφετζής ήταν άνθρωπος υπομονετικός και έτσι η προσπάθεια του υπήρξε ανεπιτυχής. Γι' αυτό και εγκατέλειψε τέτοιου είδους προσπάθειες και μεθοδεύσεις και αποφάσισε να παρουσιασθεί ο ίδιος μπροστά στον Τούρκο κριτή και να ομολογήσει τη χριστιανική του πίστη. Έτσι στις 3 Απριλίου 1801, ημέρα Τετάρτη και ώρα τρεις το μεσημέρι, παρουσιάσθηκε μπροστά στον κριτή και πέταξε κάτω το σαρίκι του. Αμέσως τον ρώτησε ο κριτής ποιος είναι και ποιο είναι το αίτημά του. Τότε ο γενναίος αθλητής της πίστewς απάντησε ότι ήταν χριστιανός και έγινε στη συνέχεια μουσουλμάνος με τη δική του θέληση, πιστεύοντας ότι η μουσουλμανική θρησκεία είναι καθαρή και τίμια. Στη συνέχεια όμως διαπίστωσε ότι πρόκειται για μιαρτή και ολέθρια θρησκεία. Γι' αυτό τον λόγο βρίσκειται εδώ για να ομολογήσει, ότι ήταν και εξακολουθεί και τώρα να είναι χριστιανός με τη χάρη του Θεού, και ότι το όνομά του είναι Γεώργιος. Η θαρραλέα αυτή ομολογία πίστewς έκανε τον κριτή να θεωρήσει ότι πρόκειται για έναν μεθυσμένο ή τρελό. Ο ένδοξος όμως μάρτυς απάντησε ότι τίποτα από τα δύο δεν συμβαίνει, αλλά επέστρεψε στη χριστιανική του πίστη, η οποία είναι η μόνη αληθινή και σωτήρια θρησκεία. Η γενναία αυτή απάντηση του Γεωργίου προκάλεσε την οργή του Τούρκου κριτή σε τέτοιο βαθμό, ώστε έδωσε την εντολή να οδηγηθεί αλυσοδεμένος στη φυλακή. Μάλιστα ο ένδοξος μάρτυς του Χριστού αναρωτήθηκε και ρώτησε γιατί θέλουν να τον δέσουν, αφού ούτε κλέφτης ούτε φονιάς είναι, και δεδομένου ότι ήρθε με τη θέλησή του να δηλώσει τη χριστιανική του ιδιότητα. Κανείς δεν γνωρίζει τα βασανιστήρια, στα οποία υποβλήθηκε ο μάρτυς εκείνη τη νύχτα.

Το βράδυ της Πέμπτης τον επισκέφθηκαν στη φυλακή απεσταλμένοι των τουρκικών αρχών και προσπάθησαν να τον παροτρύνουν να ασπασθεί τη μουσουλμανική θρησκεία με απώτερο σκοπό να τον αποφυλακίσουν, ενώ άλλοι του υποσχέθηκαν χρήματα και δώρα. Εκείνος όμως παρέμεινε σταθερός και ακλόνητος στη χριστιανική του πίστη και δήλωσε με παρρησία ότι είναι χριστιανός και ότι θέλει να πεθάνει ως χριστιανός. Η επιμονή και η ανένδοτη στάση του εξαγρίωσε μερικούς, οι οποίοι με μανία επιτέθηκαν εναντίον του ξεσχίζοντας με τα νύχια τους τα πλέον ευαίσθητα μέλη του σώματός του. Την Παρασκευή συγκεντρώθηκαν όλοι στο δικαστήριο και αποφάσισαν να φέρουν τον μάρτυρα για να τον δικάσουν. Ο Γεώργιος οδηγήθηκε αλυσοδεμένος με χέρια πίσω και ο κριτής προσπάθησε με πρᾶο και μειλίχιο ύφος να τον συνετίσει και να τον παρακινήσει να ομολογήσει έστω και τυπικά τη μουσουλμανική του πίστη

Φορητή εικόνα του Αγίου δια χειρός Γ. Παπασταματίου.

και μετά ας πάει όπου θέλει και ας ακολουθήσει όποιο θρήσκειμα επιθυμεί. Ο Γεώργιος όμως απάντησε ότι είναι χριστιανός. Τότε κάποιος ισχυρίστηκε ότι οι ιερείς των χριστιανών είναι αυτοί που τους καθοδηγούν και τους διδάσκουν να ομολογούν την πίστη τους εκεί, όπου την έχουν αρνηθεί. Οι δικαστές επιχείρησαν να τον βγάλουν φρενοβλαβή και να τον απολύσουν μ' αυτή την αιτιολογία, αλλά η προσπάθεια υπήρξε άκαρπη, αφού στο ερώτημα του μουφτή, εάν τα ενενήντα ή τα εκατό είναι περισσότερα, ο Γεώργιος απάντησε ότι αυτό το γνωρίζουν ακόμη και τα μωρά παιδιά.

Βλέποντας ο κριτής την αμετάβλητη στάση του μάρτυρος, αποφάσισε να τον εκτελέσουν διά ξίφους και όχι δι' απαγχονισμού. Οι δήμιοι τον άρπαξαν με μανία και με ραβδισμούς τον οδήγησαν στον τόπο της εκτέλεσης, δίδοντας την εντολή να γονατίσει. Μόλις κάποιος έβγαλε το σπαθί του και προσπάθησε να τον φοβίσει, ένας Τούρκος ονόματι Ωσμάν, απευθύνθηκε στον Γεώργιο και του ζήτησε να μετανοήσει και να σώσει τη ζωή του, αλλά ο γενναίος αθλητής του Χριστού δήλωσε ότι είναι χριστιανός. Τότε ο δήμιος έδωσε την εντολή να σκύψει το κεφάλι και ο ένδοξος μάρτυς Γεώργιος δέχθηκε με πνευματική αγαλλίαση τον δι' αποκεφαλισμού μαρτυρικό του θάνατο. **Το γεγονός έλαβε χώρα στις 5 Απριλίου 1801, ημέρα Παρασκευή και ώρα 3 το μεσημέρι.** Μ' αυτόν τον τρόπο ο Γεώργιος έλαβε τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου και συναριθμήθηκε στη χορεία των αθλητών της πίστewς κατά τη σκοτεινή περίοδο της Τουρκοκρατίας.

Απόδειξη της ευαρέσκειας και της χάριτος του Θεού αποτελούν και τα θαύματα, τα οποία επακολούθησαν μετά τη μαρτυρική τελειώσή του. Τη νύχτα της Παρασκευής 5 Απριλίου 1801 και ξημερώνοντας Σάββατο, άπλετο φως ακτινοβόλησε από το μαρτυρικό σώμα του νεομάρτυρος Γεωργίου και το λαμπερό υπερκόσμιο αυτό φως, το οποίο έγινε αντιληπτό τόσο από τους χριστιανούς όσο και από τους μουσουλμάνους, φαινόταν ακόμη και στο μαρτυρικό του αίμα. Την επόμενη ημέρα γνωστοποιήθηκε το θαύμα και ο κριτής διέταξε να πάρουν το λείψανο και να το ενταφιάσουν στον τάφο του δι' απαγχονισμού τελειωθέντος Αγίου Πολυδώρου. Μάλιστα κατά τη διάρκεια της ταφής υπήρξαν χριστιανοί που πήραν για ευλογία τρίχες του κεφαλιού του, ενώ άλλοι έκοψαν τεμάχια από τα αιματοβαμμένα ενδύματά του ως πηγή ίασεως γι' αυτούς που υπέφεραν από τον πυρετό και την ελονοσία. Γι' αυτό και στη λαϊκή συνείδηση ο νεομάρτυς Γεώργιος καθιερώθηκε ήδη από την εποχή του μαρτυρίου του ως θεράπων της ελονοσίας. Αλλά τα θαύματα του Αγίου συνεχίστηκαν και μετά από το ένδοξο μαρτύριό του. Σύμφωνα με τον βιογράφο του, Άγιο Αθανάσιο τον Πάριο (1721-1813), ο Νικόλαος Καρπάθιος υπέφερε για πολλές ημέρες από ισχυρό πόνο στην κοιλιά και παρόλο που χρησιμοποίησε διάφορα φάρμακα, δεν θεραπεύτηκε από τον πόνο. Απελπισμένος πήγε τότε στον τάφο του Αγίου και αφού προσευχήθηκε με ευλάβεια και με δάκρυα, ο ένδοξος νεομάρτυς του Χριστού Γεώργιος παρουσιάσθηκε σε όραμα στον ύπνο του, φορώντας ένδυμα όμοιο μ' αυτό του Αγίου Παντελεήμονος. Ο Άγιος τον ρώτησε τι θέλει και αφού άγγιξε με μια βέργα την κοιλιά του στο σημείο, όπου πονούσε, αμέσως ο πόνος σταμάτησε και ο ασθενής έγινε τελειώς καλά. Μετά τη θεραπεία του δόξασε τον Θεό και ευχαρίστησε τον Άγιο.

Είθε ο τιμώμενος στη Σάμο, όπου κατέφυγε και διέμεινε, Άγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ο μαρτυρήσας στη Νέα Έφεσο κατά το έτος 1801, να καταστεί οδηγός και καθοδηγητής για την εν Χριστώ ζωή και σωτηρία, διδάσκοντας με την ειλικρινή μετάνοιά του, με το ακαίο αγωνιστικό του φρόνημα και με τη σθεναρή ομολογία της χριστιανικής του πίστewς.

Ο ομώνυμος Ι. Ναός του Αγίου στη Χώρα της Σάμου αποτελεί το επίκεντρο των λατρευτικών εκδηλώσεων στον ετήσιο πανηγυρικό εορτασμό της μνήμης του την Κυριακή της Σαμαρείτιδος.

σκεία. Μετά την άρνηση της χριστιανικής του ιδιότητας και την ομολογία της μουσουλμανικής πίστewς και προτού υποβληθεί σε περιτομή, επέστρεψε στο σπίτι του και αφού συνήλθε από το μεθύσι, συνειδητοποίησε το τρομερό αμάρτημά του. Γι' αυτό και αποφάσισε να μετανοήσει και να επανορθώσει την προδοσία που είχε διαπράξει.

Ο συνειδησιακός του έλεγχος τον ανάγκασε να εγκαταλείψει τη Νέα Έφεσο και να καταφύγει στη Σάμο και συγκεκριμένα στην ιστορική κωμόπολη της Χώρας. Όμως ο Γεώργιος συνελήφθη και οδηγήθηκε και πάλι στη Νέα Έφεσο, όπου και φυλακίστηκε. Το γεγονός αυτό συνέβη, διότι την εποχή αυτή είχε αρχίσει στη Νέα Έφεσο η ανέγερση μεγαλοπρεπών χριστιανικού ναού επ' ονόματι του Αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Το θεάρεστο αυτό έργο δεν ήταν όμως αρεστό στους μουσουλμάνους, οι οποίοι διέδωσαν την ψεύτικη είδηση ότι οι χριστιανοί σκοτώνουν ναούς και στην παραδειγματική τιμωρία των χριστιανών. Για να αποφευχθεί μια τέτοια δραματική εξέλιξη, οι χριστιανοί έστειλαν τους δημογέροντες στον Τούρκο κριτή και στους διοικητές της περιοχής και τους διαβεβαίωσαν ότι ο Γεώργιος βρίσκεται στη Σάμο και μάλιστα μπορούν να στείλουν ανθρώπους για να το εξακριβώσουν. Έτσι μετά τη σύλληψη του Γεωργίου και τον εγκλεισμό του στη φυλακή επί τρεις ημέρες, υποβλήθηκε με τη βία σε περιτομή και στη συνέχεια τον διόρισαν επιστάτη και φύλακα σ' ένα τζαμί, όπου έμεινε εκεί δέκα μήνες. Μέσα στο μουσουλμανικό τέμενος επιδόθηκε με τέτοια μανία στο πάθος της μέθης, ώστε κόντευε να μετατρέψει τον χώρο σε οινόπωλειο.

Όμως η επιθυμία του να εξομολογηθεί και να μετανοήσει για το βαρύτατο αμάρτημά του, τον οδήγησε στο να βρει την κατάλληλη ευκαιρία για να δραπετεύσει. Έτσι κρυφά μεταβαίνει στη Σάμο και περνά τον καιρό του άλλοτε εκεί και άλλοτε στην Πάτμο, ενώ παράλληλα εξομολογείται το θανάσιμο αμάρτημά του και ζει συντετριμμένος σε ειλικρινή μετάνοια. Ο γενναίος αθλητής του Χριστού λαμβάνει τότε την απόφαση να ομολογήσει με παρρησία τον Ιησού Χριστό και να εξαλείψει το αμάρτημά του, θυσιάζοντας και την ίδια του ακόμη τη ζωή. Γι' αυτό τον λόγο παρουσιάσθηκε στον Βοεβόδα της Σάμου και ομολόγησε με ξεχωριστή γενναϊότητα τον Χριστό ως τον μόνο και αληθινό Θεό. Η ακλόνητη και σταθερή πίστη του Γεωργίου εξαγρίωσε τόσο πολύ τον Βοεβόδα, ώστε έδωσε την εντο-

Ιερά Μονή Παναγίας
Ελεούσης

Πρόγραμμα Μεγάλης Εβδομάδος

Κυριακή Βαΐων: Θ. Λειτουργία 7 π.μ. Ακολου-
θία Νυμφίου 7.00 μ.μ.

Μ. Δευτέρα και **Μ. Τρίτη:** Θ. Λειτουργία Προ-
γιασμένων Δώρων 7. π.μ., Ακολουθία Νυμφίου
7.00 μ.μ.

Μ. Τετάρτη: Θ. Λειτουργία προγιασμένων Δώ-
ρων 7 π.μ., Άγιον Ευχέλαιον 5.00 μ.μ., Ακολουθί-
α Μυστικού Δείπνου 7.00 μ.μ.

Μ. Πέμπτη: Θεία Λειτουργία του Μεγάλου
Βασιλείου 7 π.μ., Ακολουθία Αχράντων Παθών
7.00 μ.μ.

Μ. Παρασκευή: Εσπερινός Αποκαθλώσεως
3.00 μ.μ., Ακολουθία Επιταφίου 6.30 μ.μ.

Μ. Σάββατο: Θεία Λειτουργία 7.30 π.μ., Ακο-
λουθία Αναστάσεως 11.00 μ.μ. (έναρξη)

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ: Εσπερινός Αγάπης 6.30 μ.μ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: Θεία Λειτουργία

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: Θεία Λειτουργία όπου θα
τεθούν εις προσκύνησιν τα Ιερά Λείψανα των
Αγίων ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ και ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΖΩΟΔΟΧΟΥ

ΠΗΓΗΣ: Θεία Λειτουργία 7.00 π.μ.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΩΝ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

1. Την **Κυριακήν του Αγίου και Μεγάλου ΠΑΣΧΑ**
στις 10:45π.μ.-12:30 μ.μ. θα ψαλή ο Μέγας Εσπε-
ρινός του ΠΑΣΧΑ (ή Εσπερινός της Αγάπης ή η
Δεύτερη Ανάσταση).

Η Έναρξιν και η Λήξιν θα λάβουν χώραν εις το
Μέγα Αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής, όπου στο τέ-
λος θα διανεμηθούν και τα πασχαλινά αυγά.

2. Την **Δευτέραν της Διακαινησίμου** 6:30-
9:45π.μ. θα τελεσθή Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

3. Την **Τρίτη της Διακαινησίμου**, η ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ της Παναγίας της ΓΗΡΟΚΟΜΙΤΙΣΣΗΣ
μας. Θα τελεσθή το πρωί Πανηγυρική Πασχάλιος
Αρχιερατική Θεία Λειτουργία από ώρ. **6:30-
10:00π.μ. περίπου.**

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας Πανηγυρικός Ε-
σπερινός, Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας της Κυρί-
ας ημών **ΓΗΡΟΚΟΜΙΤΙΣΣΗΣ** και των Ιερών Λειψά-
νων μέχρι του Ιερού Ναού των Αγίων Αρτεμίου και
Χρυσοστόμου, εις το προαύλειον τον οποίον θα
ψαλή **ΑΓΙΑΣΜΟΣ κατά την Αγιορειτικήν τάξιν.** Εν
συνεχεία, εν ιερά πομπή επιστροφή εις το Καθολι-
κόν της Ιεράς Μονής, όπου και θα διανεμηθή πα-
σχαλινό κουλούρι.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
«ΠΑΛΑΙΟΜΟΝΑΣΤΗΡΟ» (ΜΠΑΛΑ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μ.ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εκ της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου
ανακοινούται ότι,

1. Οι Ακολουθίες του Νυμφίου, του Ιερού
Νιπηήρος και των Αγίων Παθών στις **7.00 μ.μ.**

2. Την **Μ. Τετάρτη:** Η Ακολουθία του Αγίου Ευ-
χελαίου 4.00 μ.μ., Ακολουθία Μυστικού Δείπνου
7.00 μ.μ.

3. Την **Μ. Πέμπτη:** Θεία Λειτουργία του Μ.
Βασιλείου 8 π.μ. - 10 π.μ.

4. Την **Μ. Παρασκευή:** Η Ακολουθία της Αποκα-
θλώσεως 8.00 -11.45 π.μ.,,

5. Την **Μ. Παρασκευή:** Ακολουθία Επιταφίου
7.00 μ.μ.

6. Το **Μ. Σάββατο:** Θεία Λειτουργία του Μ.
Βασιλείου το πρωί 8.00 π.μ. -10.00 π.μ.

7. Όρθρος και Θεία Λειτουργία της Κυριακής του
Πάσχα 12.00 - 2.30 π.μ.

8. Ο Εσπερινός της Αγάπης στις 10.30 π.μ.

9. Την **Δευτέρα της Διακαινησίμου** Αναστάσιμη
Θεία Λειτουργία 7.30 -10.00 π.μ.

Τηλ.: 2610/459058

Εκ της Ιεράς Μονής

Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Πατρών
Πρόγραμμα Μεγάλης Εβδομάδος

1. Οι Ακολουθίες του Νυμφίου, του Ιερού Νιπητήρος και των Αγίων
Παθών στις **7.00 μ.μ.**

2. Την **Μ. Τετάρτη:** Η Ακολουθία του Αγίου Ευχελαίου 4.00 μ.μ., Ακο-
λουθία Μυστικού Δείπνου 7.00 μ.μ.

3. Την **Μ. Πέμπτη:** Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου 7 π.μ. - 9.30
π.μ.

4. Την **Μ. Παρασκευή:** Η Ακολουθία της Αποκαθλώσεως 8.00 -11.45
π.μ.,,

5. Την **Μ. Παρασκευή:** Ακολουθία Επιταφίου 7.00 μ.μ.

6. Το **Μ. Σάββατο:** Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου το πρωί 7.00
π.μ. - 9.30 π.μ.

7. Όρθρος και Θεία Λειτουργία της Κυριακής του Πάσχα 11.00μ.μ. -
1.30 π.μ.

8. Ο Εσπερινός της Αγάπης στις 6.00 μ.μ.

9. Την **Δευτέρα της Διακαινησίμου** Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία 7.00
- 9.30 π.μ.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΜΠΛΟΥ
Πρόγραμμα Μεγάλης Εβδομάδος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ: 5.00 Μεσονυκτικό, Όρθρος και Θεία Λειτουργία. 23.30
Μεσονυκτικό, Ακολουθία του Νυμφίου 1η Ώρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ: 12.30 3η-6η-9η Ώρα και Εσπερινός. 16.00 Μεγάλο
Απόδειπνο. 23.30 Μεσονυκτικό Ακολουθία Νυμφίου, 1η Ώρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ: 12.30 3η-6η-9η Ώρα Εσπερινός και Λειτουργία
Προηγιασμένων Δώρων . 16.00 Μεγάλο Απόδειπνο. 23.30 Μεσονυκτικό,
Ακολουθία Νυμφίου, 1η Ώρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ:12.30 3η-6η-9η Ώρα Εσπερινός. 14.30 Μυστήριο Αγίου
Ευχελαίου. 16.00 Μικρό Απόδειπνο. 23.30 Μεσονυκτικό Ακολουθία Νυμφίου,
1η Ώρα.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ:12.30 Εσπερινός, Θεία Λειτουργία του Μεγάλου
Βασιλείου. 23.30 Ακολουθία των Παθών.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:12.30 Ακολουθία των Μεγάλων Ωρών και ο Εσπερινός
της Αποκαθλώσεως. 23.30 Ακολουθία Επιταφίου.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ: 12.30 Εσπερινός, Θεία Λειτουργία του Μεγάλου
Βασιλείου. Όρθρος και Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ: 10.30 Εσπερινός της ΑΓΑΠΗΣ.

Εκ της Ιεράς Μονής

Ιερός Ναός Αγίας Σκέπης
Πατρών

Πρόγραμμα Μεγάλης Εβδομάδας

ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ: Ακολουθία του Νυμφίου, ώρα
6:00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ: Ακολουθία του Νυμφίου,
ώρα 6:00. μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ: Ακολουθία του Νυμφίου, ώρα
6:00. μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: Ακολουθία του Νιπητήρος,
ώρα 6:00. μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ: Ακολουθία των Αγ. Παθών,
ώρα 6:00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:

Α) Μεγάλες Ώρες, Εσπερινός, Αποκαθήλωση το
πρωί 7:45

Β) Ακολουθία του Επιταφίου, ώρα 6:00 μ.μ.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ: Την νύκτα ώρα 11:10
κτυπούν οι καμπάνες και στις 12:00 (Μεσάνυκτα) η
τελετή της Αναστάσεως και στην συνέχεια η
Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Κυριακή Πάσχα
Εσπερινός της Αγάπης, 10:30 πρωί

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Κυριακή των Βαΐων

Ώρα 7.00 π.μ. - 9.30 π.μ. Όρθρος - Θεία
Λειτουργία. Ώρα 7.00 μ.μ. Η Ακολουθία του
Νυμφίου.

Μ. Δευτέρα

Ώρα 6.30 π.μ. - 9.00 π.μ. Προηγιασμένη Θεία
Λειτουργία. Ώρα 7.00 μ.μ. Η Ακολουθία του
Νυμφίου.

Μ. Τρίτη

Ώρα 6.30 π.μ. - 9.00 π.μ. Προηγιασμένη Θεία
Λειτουργία. Ώρα 7.00 μ.μ. Η Ακολουθία του
Νυμφίου.

Μ. Τετάρτη

Ώρα 6.30 π.μ. - 9.00 π.μ. Προηγιασμένη Θεία
Λειτουργία. Ώρα 4.00 μ.μ. Ακολουθία Αγίου
Ευχελαίου. Ώρα 7.00 μ.μ. Η Ακολουθία του
Μυστικού Δείπνου.

Μ. Πέμπτη

Ώρα 7.00 π.μ. έως 9.00 π.μ. Θεία Λειτουργία. Ώρα
7.00 μ.μ. Η Ακολουθία των Αγίων Παθών.

Μ. Παρασκευή

Ώρα 8.00 π.μ. - 10.30 π.μ. Αι Μεγάλοι Ώραι. Ώρα
7.00 μ.μ. Η Ακολουθία του Επιταφίου.

Μ. Σάββατον: Ώρα 7.00 π.μ. - 9.00 π.μ. Θεία
Λειτουργία. **Μ. Σάββατον βράδυ ώρα 11.15 μ.μ.** Η
Ακολουθία της Αναστάσεως - Θεία Λειτουργία.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΣΧΑ

ώρα 6.30 μ.μ. ο Εσπερινός της Αγάπης.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΡΙΤΑΙΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΚΑΙ ΠΑΣΧΑ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ (13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)
7.00-10.00 π.μ. : ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΓ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

21.00: ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΥΜΦΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ (14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)

21.00: ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΥΜΦΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ (15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)

21.00: ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΥΜΦΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ (16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)

17.00: ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

21.00: ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ (17ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)

8.00-9.30: ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

21.00: ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)

8.30: ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ -

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΕΩΣ

21.00: ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟ (19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)

8.00-9.45: ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

23.00: ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)

12.00-2.30: ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014)

7.30-10.00: ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ (ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΟ ΜΕΤΟΧΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΟ
ΒΕΛΗΜΑΧΙ)

Αναπλαστική Σχολή
Πατρών (Ιωνίας 47)

* **Μ. Παρασκευή 18.4.2014 στις**
4.00μ.μ., τρισάγιο στον τάφο
του μακαριστού Γέροντος π.
Γερβασίου, στις κατασκηνώσεις
στα Συχαινά Πατρών.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ: ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΓΛΥΚΑΔΟΣ

ΛΑΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Για πρώτη φορά στα χρονικά, η τοπική μας Εκκλησία διοργανώνει Μικτό Λαϊκό Αγώνα Δρόμου 5.500 μέτρων εντός της πόλεως των Πατρών.

Συγκεκριμένα, υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, την Κυριακή (του Θωμά) 27 Απριλίου (11.30 π.μ.),

η ενορία του Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος, με τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, διοργανώνει Μικτό Λαϊκό Αγώνα Δρόμου που θα έχει αφηγηρία τον Ιερό Ναό και θα ακολουθηθεί η εξής διαδρομή.

Ιερός Ναός Αγίου Ανδρέου - οδός Εγλυκάδος - ΚΕΤΧ - 12ου Συντάγματος - πλατ. Ταμπαχάνων - πλατ. Μαρούδα - Καλαβρύτων - Πατρών Κλάους - Ελευθερίου Βενιζέλου και τερματισμός στον Ιερό Ναό των Μυροφόρων.

Ο αγώνας θα είναι εις μνήμη του αειμνήστου Γέροντος π. Δημητρίου Αθανασόπουλου, εφημέριου της ενορίας επί πολλά έτη, έχοντας επιδείξει σπουδαίο πνευματικό και κοινωνικό έργο.

Επίσης, έπαθλο θα δοθεί σε κατηγορία νικητών στην μνήμη του αξέχαστου Εγλυκαδιώτη δρομέα, Πρωταθλητού Ελλάδος και Βαλκανιονίκου, Πέτρου Παπαγεωργίου, που κοιμήθηκε σε νεαρά ηλικία μετά από ατύχημα στο Αίγιο, το 1982.

Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής θα είναι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ε-

νώ, συμμετάσχουν ο π. Κων/νος Αθανασόπουλος (εφημέριος της ενορίας) ο πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ Δυτ. Ελλάδος κ. Ευάγγελος Τζελάτης, ο παλαιός αθλητής στίβου της Εθνικής Ομάδας και της Παναχαϊκής - δημοσιογράφος κ. Ηλίας Σωτηρόπουλος, η κα Γεωργία Μητρογιάννη προϊσταμένη Γραφείου Φυσικής Αγωγής Β' Εκπαίδευσης, και ο παλαιός δρομέας της ομάδας "Πάτραι" - εκδότης κ. Αλέξανδρος Κολλιόπουλος.

* Θα τιμηθεί ο Πατρινός 3ος Παγκόσμιος νικητής των 200 μ. Γεώργιος Παναγιωτόπουλος ο πρώην Πρωταθλητής Ελλάδος - Βαλκανιονίκης του μαραθωνίου δρόμου, Νικόλαος Αργυρόπουλος, ο πρώην Πρωταθλητής Ελλάδος στον Μαραθώνιο Δρόμο, Θεοφάνης Τσιμιγκάτος, η Πατρινή Πρωταθλήτρια Ελλάδος και 1η Μεσογειονίκης 2013 στην Κωνσταντινούπολη, Νόρα Δράκου και ο παλαιός Εγλυκαδιώτης αθλητής του βάδην, Ιωάννης Καυκάς.

* Στους τρεις πρώτους νικητές ανά κατηγορία θα δοθούν κύπελλα και μετάλλια, ενώ σε όλους τους συμμετέσχοντες αναμνηστικό μετάλλιο και μπλούζα συμμετοχής.

* Μετά το πέρας του αγώνος στον αύλειο χώρο του Ναού των Μυροφόρων θα υπάρχει πολιτιστικό πρόγραμμα με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια, ενώ στους δρομείς θα δοθεί πλούσιο κέρασμα.

* Η Συμμετοχή είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ. ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΝΤΟΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 6979694309 π. Κων/νος Αθανασόπουλος, 6985874775 κ. Ηλίας Σωτηρόπουλος, 6942507002 κ. Αλέξανδρος Κολλιόπουλος.

Πασχαλινή
εκδήλωση
στην Κόρινθο

Γίνεται γνωστό ότι σήμερα Σάββατο του Λαζάρου, 12^η Απριλίου, και ώρα 19:00' στον Καθεδρικό Ι. Ναό Αποστόλου Παύλου Κορίνθου, η Ιερά Μητρόπολή μας με την ευκαιρία της επερχομένης Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας των Παθών του Κυρίου μας και της Αγίας Αναστάσεως Του θα πραγματοποιήσει εορταστική Εκδήλωση.

Το Α' και Γ' μέρος της Εκδηλώσεως περιλαμβάνει Εκκλησιαστικούς Ύμνους της Μεγάλης Εβδομάδας από την Χορωδία «ΑΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ Ο ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΣ» υπό την διεύθυνση του Πρωτοψάλτη του Ι. Καθεδρικού Ναού Απ. Παύλου Κορίνθου κ. Αναστασίου Γκιούλη, ενώ στο Β' μέρος θα γίνει Εισήγηση με ομιλητή τον έγκριτο Νομικό και Θεολόγο κ. Πέτρο Θωμαΐδη, Νομικό Σύμβουλο της Ιεράς μας Μητροπόλεως, με θέμα: «Μηδείς φροβέισθω θάνατον ηλευθέρωσεν γαρ ημάς του Σωτήρος ο θάνατος».

Την Εκδήλωση θα κλείσει ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Διονύσιος.

Παρακαλείσθε να παρακολουθήσετε αυτή την Εκδήλωση της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, ώστε και με την κατάλληλη πνευματική προετοιμασία, στην οποία αυτή θα συντελέσει, να υποδεχθείτε και γιορτάσετε πνευματικά Χριστιανικά και οικογενειακά τις μεγάλες εορτές των Αγίων Παθών και της Αναστάσεως του Κυρίου μας.

ΣΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
ΠΑΥΛΟ

Χρόνια είχα να πάω στον απόστολο Παύλο. Τον Ναό έργου ζωής του Αρχιμανδρίτου π. Νικοδήμου Πετροπούλου και των ενοριτών του, που τους έχει εμπνεύσει την αγάπη του και το παράδειγμά του

Βρέθηκα στους τελευταίους χαιρετισμούς καλεσμένος από αγαπητό μου φίλο μ' εκείνο το «έρχου και ιδε».

Η κατάνυξη στο απόγειό της με τον πατέρα Αθανάσιο και τα δύο αναλόγια σε μια ψαλμωδία αληθινή δέηση. Αγλάισμα ακοής και ψυχής.

Με το «Χαίρε Νύμφη» να σε απογειώνει καθώς ξέφευγε από τα ανθρώπινα μέτρα και γινόντανε Αγγελικός χαιρετισμός ουρανού θριάμβου σ' Αυτή την υψηλότεραν των ουρανών και καθαροτέραν λαμπηδόνων ηλιακών.

Ένοιωθες ότι κάτι συντελείται το ιδιαίτερο που σε ωθούσε να γονατίσεις να ενώσεις τη φωνή σου στην παναθρώπινη φωνή που μεγαλύνει εκεί μπροστά στο εικόνισμά Της τη Θεοτόκο μητέρα του φωτός. Η βυζαντινή μουσική έχει κάτι το υπέρκοσμο, όταν την ακούς αυτή την ώρα των χαιρετισμών, που τα τροπάρια της έχουν ένα εξάισιο ποιητικό οίστρο, ένα δοξολογητικό ήχο, που σε παρασύρει - καθώς μας είναι και τόσο γνωστά, τόσο αγαπητά δεμένα με τη λατρεία που έχουμε από τα παιδικά μας κιόλας χρόνια, στην «Κόστω τεκούσαν σωτηρεία δι ης από γης εις ύψος ήρθαμεν». Και το αναλόγιο του πρωτοψάλτου με το μικρό του χορό να ισοκρατεί (αγνώω το όνομά του αλλά επαινώ την μουσική του κατάρτιση και το βυζαντινόρυθμο ύψος) συντονισμένο στο δικό του πάθος τη ψυχική του μέθεξη στο ήχο και στο λειτουργικό βάθος, με τον λαμπαδόριο σωστά ν' αποκρίνεται πειθαρχημένον στο ήχο και το λειτουργούμενο.

Χρωστώ μιαν αναφορά (κι ας σκοντάφτω στην σεμνότητά του, ας μου συγχωρήσει την τόλμη) στον π. Αθανάσιο. Δεν υπάρχει ωραιότερο από το να ακούς νέους ιερείς (και χάρη στο Σεβασμιώτατο η Πάτρα έχει αρκετούς νέους πια και ιδιαίτερα καλλιεργημένους) όπως τον π. Αθανάσιο, να ιεουργούν στο Θυσιαστήριο και ακόμη - ακόμη όταν αναπέμπουν δέηση, χαιρετισμό, ύμνο στην «Τιμιωτέραν των Χερουβίμ και ενδοξωτέραν ασυγκρίτως των Σεραφεϊμ» η φωνή, το πάθος η συγκίνηση, η μέθεξη στον χαιρετισμό του Αρχαγγέλου εκείνο το Χαίρε που συνεπήρε μαζί του στο δοξολόγημα και τους πιστούς, θα μου μείνει αξέχαστο!

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη

ΑΣΥΛΟ ΑΝΙΑΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ι.Ν. ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ

Αύριο Κυριακή των Βαΐων 13 Απριλίου 2014 μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στις 9:25 π.μ θα προσφερθεί το καθιερωμένο κέρασμα.

Ακολουθώντας οι πιστοί θα συμμετέχουν στο Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου που θα αρχίσει στις 10:00 π.μ. .

Φιλόλογος καθηγητής παραδίδει

μαθήματα σε μαθητές

Γυμνασίου - Λυκείου

Τηλέφωνο επικοινωνίας:

2610/620.860 - κιν.: 6937487073

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
"ΤΟ ΤΡΑΝΟ ΛΙΘΑΡΙ"
ΑΣΤΕΡΙΩΤΗΣ

ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725

"ΚΡΗΝΗ"

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
- * Νηστίσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

Παντοκράτορας 57
Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ
Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΩΝ
www.automintzas.gr
AutoMintzas - Auto Electric Center
Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σούλι Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860
E-mail: info@automintzas.gr

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα
Ιατρός - Πνευμονολόγος

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα
Τηλ.: 2613011057
Κιν: 6973417616
e-mail: azaniatsimara@gmail.com

Εφηβική Σκολίωση

Τι είναι η σκολίωση;

Ο όρος σκολίωση προέρχεται από τη αρχαία ελληνική λέξη «σκολιός», που σημαίνει στραβός. Η φυσιολογική σπονδυλική στήλη στην προσθιοπίσθια διάστασή της είναι τελείως ευθεία και ίσια. **Σκολίωση ονομάζουμε την πλάγια παρεκτόπιση της σπονδυλικής στήλης από τη μέση γραμμή.** Χαρακτηριστικά της σκολίωσης είναι η ασυμμε-

• Σκολίωση μεγέθους μέχρι 20 μοίρες θεραπεύεται συντηρητικά με γυμναστική, φυσιοθεραπεία, κολύμπι και παρακολούθηση, συνήθως κάθε έξι μήνες. Η γυμναστική είναι απαραίτητη για ένα παιδί με σκολίωση, για τη βελτίωση της στάσης του σώματος και τη μυϊκή ενδυνάμωση. Η θεραπευτική άσκηση είναι αναπόσπαστο κομμάτι στη σταθεροποίηση και στη μείωση του εύρους της σκολίωσης όσο και στην ανακούφιση συμπτωμάτων που δημιουργούνται από αυτή. Στόχος της άσκησης είναι 1) η βελτίωση της ευκαμψίας – ελαστικότητας του ατόμου μέσω διάταξης της κοίλης πλευράς της σκολίωσης, αύξηση της μυϊκής δύναμης του κορμού καθώς και όλων των μυών των υπεύθυνων

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΓΟΣ
ΑΡΘΡΟΣΚΟΠΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΟΣ - ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

τρία στο ύψος των ώμων, των ωμοπλάτων, των γοφών και της απόστασης των άκρων από τον κορμό μονόπλευρα, καθώς και η ασυμμετρία της προεξοχής των πλευρών από τη μία πλευρά, λόγω στροφής της σπονδυλικής στήλης.

Μορφές σκολίωσης

Ανάλογα με την περιοχή της σπονδυλικής στήλης στην οποία εμφανίζεται το κύρτωμα της σκολίωσης, τη διαχωρίζουμε σε **αυχενική, θωρακική και οσφυϊκή σκολίωση.** Αρκετά συχνά μπορεί να υπάρξει κύρτωμα που να αφορά σε παραπάνω από μία μοίρα της σπονδυλικής στήλης, οπότε μιλάμε για **θωρακοσφυϊκή σκολίωση.** Ανάλογα με το προς τα πού κλίνει το κυρτό της καμπύλης, χαρακτηρίζουμε την σκολίωση δεξιά ή αριστερή και την αναφέρουμε για παράδειγμα, ως δεξιά θωρακική σκολίωση ή αριστερή οσφυϊκή σκολίωση. Πιο συχνά εμφανίζεται η σκολίωση με το κυρτό προς τα δεξιά. Επίσης, συχνότερη είναι η θωρακική και η θωρακοσφυϊκή σκολίωση. Η θωρακική σκολίωση φαίνεται πιο έντονα, διότι με την στροφή των σπονδύλων συμπαρασύρονται και οι πλευρές, οι οποίες προβάλλουν περισσότερο στη θωρακική μοίρα. Ανάλογα με την ηλικία που παρουσιάζεται, χωρίζεται σε **νηπιακή, παιδική, και εφηβική** σκολίωση.

Άλλοι διαχωρισμοί ανάλογα με την αιτιολογία της σκολίωσης είναι: Συγγενής σκολίωση, νευρομυϊκή σκολίωση, σκολίωση στη νευροϊνωμάτωση, σκολίωση στο σύνδρομο Μάρφαν, σκολίωση που οφείλεται σε τραύμα, σκολίωση που οφείλεται σε όγκο της σπονδυλικής στήλης αντιρροπιστική σκολίωση (ανταλγική σε δισκοπάθεια) και ιδιοπαθής σκολίωση.

Από όλες τις μορφές, πιο ιδιαίτερη και συχνή είναι η ιδιοπαθής σκολίωση. Λέγεται ιδιοπαθής διότι είναι άγνωστης αιτιολογίας. Είναι μια πάθηση που αφορά συνήθως νεαρές κοπέλες και είναι συχνότερη στις ηλικίες των 12-15 ετών. Συνήθως παρουσιάζεται μετά την ηλικία των 9-10 ετών και χειροτερεύει με την αύξηση της ηλικίας και του ύψους του παιδιού.

Πώς γίνεται η διάγνωση της σκολίωσης;

Πολλές φορές τη διάγνωση την κάνουν οι γονείς ή το ίδιο το παιδί και σπανιότερα ο παιδίατρος. Συνήθως τα κορίτσια παραπονοούνται στη μαμά ότι δεν στρώνει καλά η φούστα στη μέση, ότι κρέμεται περισσότερο από τη μια μεριά ή ότι πέφτει η μία τιράντα. Η μαμά πολλές φορές βλέπει να προβάλλει περισσότερο η μια ωμοπλάτη ή να πέφτει ο ένας ώμος του παιδιού.

Πώς εξετάζουμε ένα παιδί για να δούμε αν έχει σκολίωση;

Βάζουμε το παιδί σε στάση προσοχής, γυμνό από τη μέση και πάνω, και του λέμε να σκύψει με τα γόνατα σε έκταση. Παρατηρούμε τη σπονδυλική στήλη του, αν είναι ευθεία. Αν δεν είναι, τότε μιλάμε για πιθανή σκολίωση και ζητάμε ακτινολογικό έλεγχο που επιβεβαιώνει τη διάγνωση. Ο ακτινολογικός έλεγχος γίνεται με το παιδί σε όρθια θέση. Έχοντας κάνει τη διάγνωση πρέπει να κάνουμε και την κατάλληλη θεραπεία. Για να ακολουθήσουμε την ανάλογη θεραπεία πρέπει να γνωρίζουμε το μέγεθος της σκολίωσης.

Θεραπεία

Η σκολίωση μετριέται σε μοίρες, οπότε και η θεραπεία εξαρτάται από το πόσες μοίρες είναι το κύρτωμα. Για πρακτικούς λόγους έχουμε χωρίσει τη σκολίωση σε κατηγορίες: μέχρι 20 μοίρες, από 20-40 μοίρες και από 40 μοίρες και άνω.

για τις τροφικές κινήσεις άνω και κάτω άκρων 2) η ανακούφιση μυϊκών σπασμών και πόνων 3) ο έλεγχος βάρους και η βελτίωση του καρδιοαναπνευστικού έργου και τέλος 4) η ψυχολογική στήριξη του ατόμου. Οι ασκήσεις πρέπει να γίνονται με την επίβλεψη – καθοδήγηση του φυσικοθεραπευτή και του γυμναστή. Οι ασκήσεις διατάσεων αλλά και ενδυνάμωσης, πρέπει να γίνονται αργά, κατανοητά και με σωστές αναπνοές. Σημαντικό ρόλο στην αποκατάσταση αποτελούν και οι αναπνευστικές ασκήσεις, καθώς μειώνουν το αναπνευστικό έργο και ενισχύουν τους αναπνευστικούς μυς του κορμού.

*** Από 20-40 μοίρες** συνιστούμε διαφόρων τύπων κηδεμόνες. Οι κηδεμόνες έχουν σκοπό να διορθώσουν τη σκολίωση ή στη χειρότερη περίπτωση να μη την αφήσουν να χειροτερεύσει. Πολλές φορές η σκολίωση είναι δυνατόν να χειροτερεύσει και μέσα στον κηδεμόνα. Οι κηδεμόνες πρέπει να φοριούνται ανελλιπώς και για 23 ώρες το 24ωρο, ακόμα και τη νύχτα, και για αρκετά χρόνια, πολλές φορές και μετά το πέρας της ανάπτυξης του παιδιού. Μερικοί βέβαια επιστήμονες, χωρίς να παραγνωρίζουν το γεγονός ότι όσο πιο πολλές ώρες εφαρμόζεται ο κηδεμόνας τόσο καλύτερα αποτελέσματα έχουμε, υποστηρίζουν ότι 16-20 ώρες εφαρμογής του κηδεμόνα είναι αρκετές.

*** Από τις 40 μοίρες** και πάνω συνήθως η σκολίωση απαιτεί χειρουργική αντιμετώπιση. Η χειρουργική θεραπεία χρειάζεται για να διορθωθούν οι μεγάλες καμπύλες, οι οποίες, αν είναι έντονες, είναι δυνατόν να δημιουργούν πίεση στους πνεύμονες και στην καρδιά με αποτέλεσμα καρδιοπνευμονική ανεπάρκεια, ακόμη και θάνατο. Για το λόγο αυτό χρησιμοποιούνται ειδικές μεταλλικές ράβδοι για τη διόρθωση των κυρτωμάτων. Οι επεμβάσεις αυτές θεωρούνται μεγάλες και ιδιαίτερα δύσκολες, αλλά όταν υπάρχει ένδειξη πρέπει να γίνονται. Εκτός από τις απλές σκολιώσεις, υπάρχουν και οι διπλές σκολιώσεις, όπου αντί για ένα κύρτωμα έχουμε δύο. Πολλές φορές αυτές φαίνονται λιγότερο, διότι το ένα κύρτωμα αντιρροπεί το άλλο. Η θεραπεία και εδώ είναι η ίδια.

Συμπεράσματα

*** Η σκολίωση** είναι πάθηση που αφορά συχνότερα στα κορίτσια της προεφηβικής και εφηβικής ηλικίας. Η σκολίωση αυτή λέγεται **ιδιοπαθής**, διότι είναι άγνωστης αιτιολογίας. Μια πρόχειρη εξέταση μπορεί να γίνει ακόμη και από τους ίδιους τους γονείς, βάζοντας το παιδί να σκύψει με τεντωμένα τα γόνατα.

Καλό είναι όλα τα παιδιά, ειδικά τα κορίτσια, να ελέγχονται μια φορά το χρόνο, από την ηλικία των 9-10 ετών. Για το λόγο αυτό η Ελληνική Ορθοπαιδική Εταιρία έχει θεσπίσει

*** Τον έλεγχο** της σκολίωσης στα σχολεία τα τελευταία χρόνια (school scoliosis screening) .

*** Στις μικρές σκολιώσεις**, μέχρι 20 μοίρες, η συνήθης θεραπεία είναι οι ασκήσεις στάσης και ασκήσεις διορθώσεως, όπως αυτές ονομάζονται. Πολλές φορές συστήνουμε την κολύμβηση σαν την αρτιότερη γυμναστική. Αντιθέτως, προς απάντηση μιας συχνής ερώτησης των γονέων, το μονόζυγο σκληραίνει τους μυς και δεν επιτρέπει τη διόρθωση της σκολίωσης, συνεπώς πρέπει να αποφεύγεται. Επίσης, η βαριά σχολική τσάντα δεν έχει αποδειχτεί ότι προκαλεί ή επιβαρύνει τη σκολίωση. Τέλος, όσα παιδιά φορούν κηδεμόνες σε μεγαλύτερες σκολιώσεις, πρέπει να τους φορούν ανελλιπώς, για περίπου 20 ώρες το 24ωρο και τουλάχιστον μέχρι το τέλος τις ανάπτυξής τους.

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρα
azaniatsimara@gmail.com

"Από το Ανθρώπινο στο Θείο Πάθος"

Εισερχόμαστε στην Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα και θα κληθούμε να βιώσουμε συγκλονισμένοι τα Σεπτά Πάθη του Κυρίου μας, ώστε λυτρωμένοι πια να αναγεννηθούμε με την Ανάστασή Του. Ο Ιησούς εισέρχεται στα Ιεροσόλυμα με ταπεινότητα, ενώ τα πλήθη πανηγυρίζουν και επευφημούν γύρω Του. Είναι λίγες ώρες, μόνο, πριν ο Κύριος υπομείνει τις στιγμές της αγωνίας, των ανόσιων δικαστηρίων, των εξευτελιστικών εμπαιγμών και μαρτυριών, της βασανιστικής πορείας προς τον Γολγοθά και τη Σταύρωση. Άραγε πόσο πόνο βίωσε ο Ιησούς Χριστός για την λύτρωση του ανθρώπου; Το ποτήριο που γεύτηκε ήταν πολύ πικρό!

Ο Ευαγγελικός Λόγος καταγράφει με κάθε συγκλονιστική λεπτομέρεια τις τελευταίες ώρες του Ιησού στη γη. Με βασικό γνώμονα, την εξαιρετική εργασία ενός διακεκριμένου ιατροδιακαστού, του **κου Φίλιππου Κουτσάφτη** θα προσπαθήσουμε να **καταγράψουμε τα φρικτά βασανιστήρια και Πάθη του Κυρίου μας.** Ο κος Κουτσάφτης έχει κάνει μια **εμπειριστατωμένη μελέτη** για το θέμα, εξετάζοντας τις Ευαγγελικές αναφορές και αναλύοντας τα Πάθη και τον Σταυρικό Θάνατο Του Ιησού Χριστού με επιστημονικό τρόπο.

Ο Χριστός μετά τον Μυστικό Δείπνο, απομακρύνεται λίγο από τους μαθητές Του (Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη), ώστε να προσευχηθεί μόνος του στον κήπο της Γεσθημανή. Η ώρα της Αγωνίας, έχει φθάσει. Ο Ιησούς λέγει χαρακτηριστικά: «...περίλυπός εστιν η ψυχή μου έως θανάτου...» (κστ'-38, Ματθ.). Ο Ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρει ότι, όταν ο Κύριος προσευχήθηκε για τρίτη φορά έτρεξε στο πρόσωπό Του, αίμα και ιδρώτας. Ο Ευαγγελιστής γράφει ένα σύμπτωμα (τον αιματηρό ιδρώτα), το οποίο κανείς δεν μπορούσε να εξηγήσει, ενώ πολλοί το αμφισβητούσαν. Μετά από 2000 χρόνια, η Ιατρική αποφάνθηκε ότι, υπάρχει ένα σπάνιο συνδό σύμπτωμα του οργανισμού με αυτά τα χαρακτηριστικά, όταν κάποιος βρεθεί σε μεγάλη ψυχοσωματική ένταση! Ξέρουμε, πλέον, από τη σύγχρονη επιστήμη ότι οι ιδρωτοποιοί αδένες είναι διάσπαρτοι στο σώμα, αλλά οι πολυπληθέστεροι βρίσκονται στις παλάμες, στα πέλματα, στον αυχένα, στις παρειές και στο μέτωπο. Όταν ο άνθρωπος βρεθεί σε μεγάλη ένταση, είναι δυνατόν να γίνει αυτόματη ρήξη μεγάλου αριθμού τριχοειδών αγγείων στο σπείραμα των αδένων. Το αίμα που απελευθερώνεται αναμειγνύεται με τον ιδρώτα, τον βάφει κόκκινο και στη συνέχεια το παραχθέν μίγμα αναβλύζει στο δέρμα, όπως έγινε στο πρόσωπο του Ιησού.

Ακολουθεί η Προδοσία και η Σύλληψις του Κυρίου, ενώ ταυτοχρόνως υποβάλλεται σε έξι εξαντλητικές και κακόπιστες ανακρίσεις. Από τον Άννα, στον Καϊάφα, στο Συνέδριο, στον Πιλάτο, στον Ηρώδη και ξανά στον Πιλάτο. Στα μεσοδιαστήματα κακοποιήθηκε με τέσσερις πολύωρους και βάρβαρους βασανισμούς. Μεταξύ των ανακρίσεων και των βασανισμών σύρθηκε αλυσοδεμένος και δερόμενος έξι φορές. Η απόσταση που διήνυσε με τις αλυσίδες

ήταν, περίπου, έξι χιλιόμετρα. Και όλα αυτά, νηστικός, διψασμένος και άυπνος! Του ασκήθηκε έντονη ψυχοσωματική βία, Τον έγδυσαν τρεις φορές, Τον έντυσαν άλλες τρεις, Τον μαστίγωσαν. Του φόρεσαν το ακάνθινο στεφάνι και Του φόρτωσαν τον βαρύ Σταυρό. Στις ανακρίσεις, Τον διέσυραν και Τον εξετέλισαν. Ήθελαν με κάθε τρόπο να Τον κάνουν να λυγίσει.

Η μαστίγωση γινόταν με **φραγγέλιο**, που είχε λουριά και στις άκρες τους ήταν δεμένες σφαίρες από μολύβι ή μικρά οσάκια ή κότσια από αρνί. Κάθε φορά που έπεφτε στο σώμα το μαστίγιο, αυτά τα αντικείμενα έμπαιναν μέσα στις σάρκες και όταν το τραβούσε ο βασανιστής για να ξαναχτυπήσει, έσκιζαν το δέρμα. Οι πληγές που προκάλεσαν ήταν φοβερές σε όλη την οπίσθια επιφάνεια και την πλάγια κοιλιακή και θωρακική χώρα, με αποτέλεσμα ο Χριστός να αιμορραγεί σε πολυάριθμα σημεία. Όταν, ο Κύριος κλήθηκε να σηκώσει τον Σταυρό, έπρεπε να κουβαλήσει **δύο κορμούς γεμάτους σκληρό φλοιό και ρόζους, που προκάλεσαν αφόρητο πόνο, όταν «πετάχτηκαν» πάνω στην πλάτη Του.** Αυτός ο βαρύς κορμός μπήκε μέσα στις πληγές, προκαλώντας **ανεπίπτο πόνο.** Στη συνέχεια, ο Ιησούς, κυριολεκτικά, σέρνει τα βήματά Του και **υποφέρει.** Ανασαινει, πλέων, με πολύ δυσκολία. Αιμορραγεί συνεχώς και κάποια στιγμή λυγίζουν τα γόνατά Του. Είναι αδύνατον να προχωρήσει.

Ο Ιησούς φθάνει στον φρικτό Γολγοθά. Εκεί οι σταυρωτές Τον ξαπλώνουν πάνω **στον Σταυρό και Του καρφώνουν τα χέρια και τα πόδια. Νιώθει για άλλη μια φορά πολύ έντονους πόνους. Ο Σταυρός σηκώνεται. Ο αργός και βασανιστικός θάνατος πλησιάζει.** Ο Χριστός αντιμετωπίζει μια σειρά από εξαιρετικά δυσμενείς παράγοντες, όπως: **1.** Υποχρεωτική ορθοστασία, που Του δημιουργεί ορθοστατική υπόταση. **2.** Υποχρεωτική ακινησία, που δεν δίνει τη δυνατότητα στο φλεβικό αίμα να επιστρέψει στην καρδιά. **3.** Ειδική στάση του θώρακα, με το βάρος του σώματος να είναι σε μόνιμη έκπτωση και να δυσκολεύει φοβερά την αναπνοή. Δεν μπορεί να κάνει εκπνοή παρά μόνο εισπνοή. Αυτό συντόμισε τον θάνατό Του.

«ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ»...Ο Ιησούς παραδίδει το πνεύμα Του. Η λόγχη τρύπησε την πλευρά και βγήκε «αίμα και ύδωρ». Ο Κύριος με τη δική Του θέληση δέχτηκε να υπομείνει τα πάντα. Την ώρα που τα καρφιά έσκιζαν τις σάρκες Του και τρυπούσαν τα οστά Του, Εκείνος προσευχόταν για τους σταυρωτές Του! **Το Πάθος Του ήταν Εκούσιο, ώστε ο άνθρωπος να λυτρωθεί και να αναγεννηθεί!**

Καλή και Ευλογημένη Ανάσταση.

*** Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρα είναι πνευμονολόγος-φυματολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευσή της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.**

Η ΒΙΒΛΙΚΗ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η σωτηρία του ανθρώπου προήλθε από τον Σταυρό και την Ανάσταση του Θεανθρώπου Κυρίου. Όλη η Πατερική παράδοση και διδασκαλία συμφωνεί με το γεγονός ότι ο Σταυρός του Κυρίου είναι η οδός, την οποία διάλεξε για να βαδίσει ο Τριαδικός Θεός, ερχόμενος προς τον άνθρωπο «εν τω προσώπῳ» του Υιού και Λόγου. Αλλά και ο άνθρωπος μέσω του Σταυρού φθάνει στον Θεό - Δημιουργό του.

Ο Σταυρός, κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, είναι το αποκορύφωμα του «μανικού έρωτος» του Θεού προς τον άνθρωπο, την στιγμή κατά την οποία ο δεύτερος ίσταται εχθρικά έναντι του Θεού. Ο Ιερός Χρυσόστομος το επιβεβαιώνει: «**αγάπης υπόθεσις και καύχημα ο σταυρός**» (PG 48, 868).

Ο Απόστολος των Εθνών Παύλος, απευθυνόμενος στους Ρωμαίους, γράφει: «**Ετι γαρ Χριστός όντων ημών ασθενών κατά καιρόν υπέρ ασεβών απέθανε**» (Ρωμ. 5, 6). Ειδικότερα δε ομολογεί στους Κορινθίους: «**...ημείς δε κηρύσσομεν Χριστόν εσταυρωμένον, Ιουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Έλλησι δε μωρίαν...**» (Α΄ Κορ. 1, 23).

Ο δε Όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής, ομιλών για τον Σταυρό του Κυρίου, τονίζει την υπέρβαση του αδιεξόδου μέσω του Σταυρού. «**Ο Σταυρός - λέγει - είναι η υπέρβαση της αρνήσεως και του μίσους, της ματαιοδοξίας και της βλασφημίας, της αποτυχίας και του αδιεξόδου, με μια λέξη, η κρίση της κρίσεώς μας**» (PG 90, 408).

Έρχονται, όμως, οι αρνητές της πίστεως Χιλιαστές ή Μάρτυρες του Ιεχωβά - όπως παραπλανητικώς θέλουν να ονομάζονται - και κηρύσσουν για τον Σταυρό την απαράδεκτη άποψη ότι είναι ένα φονικό όπλο και ουδέν άλλο. Τούς απαντούμε, λοιπόν, ότι επί του φονικού αυτού όπλου ετανύθη ο Ίδιος ο Θεάνθρωπος Κύριός μας και το επότισε με το Ίδιο το Πανάσπιλο Αίμα Του, μεταβάλλοντάς το κατ' αυτόν τον τρόπο σε «**όπλον κατά του διαβόλου**» και του θανάτου. Έκτοτε το ξύλο αυτό είναι τίμιο και κατέστη «**οδός σωτηρίας**» για τον πεπτωκότα άνθρωπο. «**Ταύτα ο σταυρός ημίν κατώρθωσε· σταυρός το κατά των δαιμόνων τρόπαιον, η κατά της αμαρτίας μάχαιρα, το ξίφος, ω τον όφιν εκέντησεν ο Χριστός**» (Ιω. Χρυσ. PG 49, 396).

Θα αναφερθώ σε ορισμένα χωρία της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, για να αποδείξω ότι ο Σταυρός του Κυρίου θεμελιώνεται Βιβλικά.

1) Στο βιβλίο της Γενέσεως συναντάμε το εξής χωρίο: «**Λαβών δε Ιωσήφ τους δύο υιούς αυτού, τον τε Εφραίμ εν τη δεξιά, εξ αριστερών δε Ισραήλ, τον δε Μανασσή εξ αριστερών, εκ δεξιών δε Ισραήλ, ήγγισεν αυτούς αυτώ. εκτείνας δε Ισραήλ την χείρα την δεξιάν επέβαλεν επί την κεφαλήν Εφραίμ, ούτος δε ην ο νεώτερος, και την αριστεράν επί την κεφαλήν Μανασσή, εναλλάξ τας χείρας και ευλόγησεν αυτούς**» (Γεν. 48, 13 κ.εξ.). Στο χωρίο αυτό ο Ισραήλ η Ιακώβ, ο πατήρ του Ιωσήφ, θέτει τα χέρια του επί των κεφαλών του Μανασσή και του Εφραίμ εναλλάξ, για να σχηματισθή, κατ' αυτόν τον τρόπο, το σημείο του Τιμίου Σταυρού, ο οποίος λειτουργεί

εδώ ως ευλογία και προτύπωση.

Στο βιβλίο της Εξόδου διαβάζουμε: «**Εβόησε δε Μωϋσής προς Κύριον, και έδειξεν αυτώ Κύριος ξύλον, και ενέβαλεν αυτό εις το ύδωρ και εγλυκάνθη το ύδωρ**» (Εξ. 15, 25). Το θαυματουργικό αυτό ξύλο, το οποίο εγλύκανε τα πικρά νερά της Μερράς, συμβόλιζε το Τίμιο Ξύλο του Σταυρού, το οποίο θα γλύκαινε την πικρία του ανθρώπου εξαιτίας της αμαρτίας με την λύτρωση που προέβλεπε ο «**εν τω Σταυρώ**» ταυθεύς Χριστός.

Στο βιβλίο των Αριθμών συναντάμε το εξής περιστατικό: «**και είπε Κύριος προς Μωϋσήν· ποιήσον σεαυτώ**

όφιν και θες αυτόν επί σημείου (επί ξύλου, κατά το Εβραϊκό κείμενο) και έσται εάν δάκη όφιν άνθρωπον, πας ο δεδηγμένος ιδών αυτόν ζήσεται. και εποίησεν Μωϋσής όφιν χαλκούν και έστησεν αυτόν επί σημείου, και εγένετο όταν έδακνεν όφιν άνθρωπον, και

επέβλεψεν επί τον όφιν τον χαλκούν και έζη» (Αρ. 21, 8-9). Το σημείον η το ξύλον, κατά το Εβραϊκό κείμενο, επί του οποίου ο Μωϋσής ύψωσε τον χάλκινον όφιν, για να θεραπεύωνται οι ατενίζοντες προς αυτόν, προτύπωνε τον Τίμιο Σταυρό. Αυτήν, άλλωστε, την ερμηνεία την βεβαιώνει ο Ίδιος ο Θεάνθρωπος Κύριος: «**Καί καθώς Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτως υψωθήναι δει τον Υιόν του ανθρώπου, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν... έχη ζωήν αιώνιον**» (Ιωάν. 3, 14-15).

Μέσω του Σταυρού ο αμαρτωλός άνθρωπος θα λυτρώνεται και θα σώζεται από τον νοητό όφι, τον διάβολο και το δηλητήριό του, την αμαρτία. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, οι οποίοι βρίσκονται υπό την επήρεια του διαβόλου, όταν ατενίζουν τον Τίμιο Σταυρό, ταράσσονται και τον υβρίζουν.

2) Στην Καινή Διαθήκη πλείστα όσα χωρία αναφέρονται στον Τίμιο Σταυρό και την Θεία δύναμή του. Εμείς θα αναφερθούμε εδώ σε ορισμένα εξ αυτών.

Γράφοντας προς τους Γαλάτας ο Απόστολος Παύλος με καύχηση τους λέγει: «**εμοί δε μη γένοιτο καυχάσθαι ει μη εν τω σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δι' ου εμοί κόσμος εσταύρωται, καγώ τω κόσμω**» (Γαλ. 6, 14). Μόνον οι αντίχριστοι Χιλιαστές εντρέπονται για τον Σταυρό του Κυρίου μας.

Στούς Κολοσσαείς ο Απόστολος Παύλος ομιλεί για την λυτρωτική δύναμη του Σταυρού: «**εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον τοις δόγμασιν ο ην υπεναντίον ημίν και αυτό ήρεν εκ του μέσου προσηλώσας αυτό τω σταυρώ**» (Κολ. 2, 14). Επί του Σταυρού, επί του οποίου προσήλωθη ο Χριστός, προσήλωσε ομού και το χειρόγραφο των αμαρτιών μας, εξαλείψας αυτές με το πανακίρατο Αίμα Του, από αγάπη προς το πλάσμα Του, τον άνθρωπο: «**Ο τοίνυν Θεός Λόγος, την ημετέραν φύσιν αναλαβών, πάσης αυτήν αμαρτίας ελευθέραν εφύλαξε, και εξήλειψε τα κακώς υφ ημών εν αυτή γενόμενα των οφλημάτων γράμματα. Ταύτην δε συγχωρήσας τω σταυρώ προσηλωθήναι, το πάντων ημών εξέτισε χρέος**» (Θεοδωρήτου, PG 82, 612).

Γράφοντας στους Φιλιππησίους ο ίδιος Απόστολος, αναφέρεται στους υβριστές του Σταυρού: «**πολλοί γαρ περιπατούσιν, ούς πολλάκις έλεγον υμίν, νυν δε και κλώνι λέγω, τους εχθρούς του σταυρού του Χριστού, ών το τέλος απώλεια**» (Φιλ. 3, 18). Εδώ ομιλεί ο Απόστολος για τους εχθρούς του Σταυρού. Αυτό το χωρίο ας το προσέξουν οι αρνητές του Τιμίου αυτού Ξύλου.

Τοιουτοτρόπως καθίσταται σαφές, έστω και με αυτά τα σταχυολογηθέντα χωρία από την Παλαιά και Καινή Διαθήκη, ότι ο Τίμιος Σταυρός επροφητεύθη στην Παλαιά Διαθήκη, επιστεύθη και εδιδάχθη στην Καινή Διαθήκη.

Ατενίζοντας ο πιστός Ορθόδοξος Χριστιανός τον Τίμιο Σταυρό και σημειώνοντάς τον επί του σώματός του ομολογεί την Σταυρική αγαπητική θυσία του επ' αυτού ταυθεύτος Θεανθρώπου Κυρίου και ελκύει ταυτοχρόνως επ' αυτόν την χάριν Του.

Ο Σταυρός του Κυρίου είναι το μέγα Μυστήριο της Θείας φιλανθρωπίας, η εγγύηση της Θείας ευσιλαχνίας και σωτηρίας, η πιο γήινη και ψηλαφητή εικόνα του ουρανίου Σταυρού της Αγάπης, όπως επισημαίνει ο Ιωάννης ο Καρπάθιος (Εκατό παρηγορητικά κεφάλαια, Φιλοκ., τ. 1, σ. 334). Ο δε Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας επισημαίνει ότι «**καύχημα μεν της καθολικής εκκλησίας και πάσα πράξις Ιησού, καύχημα δε καυχημάτων ο σταυρός**» (Κατήχησις ιγ').

Ο Τίμιος Σταυρός είναι το όπλο κατά του νοητού Δράκοντος, του διαβόλου, αλλά και ο παράδεισος, ο τόπος των Αγίων. Είναι η βεβαιωμένη νίκη της Αναστάσεως. Ο Σταυρός είναι η δόξα και τιμή της Εκκλησίας (Πρβλ. Ιω. Χρυσ. PG 63, 39).

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΣΕΠΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ 2014

13 Απριλίου, Κυριακή των Βαΐων: Πρωΐα: Θ. Λειτουργία Ι. Χρυσοστόμου 08.00 Πατριαρχική και Συνοδική Συγχοροστασία.

εσπέρας: Ακολουθία του Νυμφίου, 18.00 Πατριαρχική Χοροστασία.

14 Απριλίου, Μεγάλη Δευτέρα: Πρωΐα: Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων 08.00 Πατριαρχική Χοροστασία.

εσπέρας: Ακολουθία το. Νυμφίου 18.00 Πατριαρχική Χοροστασία.

15 Απριλίου, Μεγάλη Τρίτη: Πρωΐα: Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων 08.00 Πατριαρχική Χοροστασία.

εσπέρας: Ακολουθία το. Νυμφίου 17.30 Πατριαρχική Χοροστασία.

16 Απριλίου, Μεγάλη Τετάρτη: Πρωΐα: Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων 08.00 Πατριαρχική Χοροστασία.

εσπέρας: Μικρόν Απόδειπνον - Ιερών Ευχέλαιον. 15.00.

17 Απριλίου, Μεγάλη Πέμπτη: Πρωΐα: Ακολουθία Όρθρου, Εσπερινός, Θ. Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου 08.00. Πατριαρχική Χοροστασία.

εσπέρας: Ακολουθία των αγίων Παθών 17.30. Πατριαρχική και Συνοδική Συγχοροστασία.

18 Απριλίου, Μεγάλη Παρασκευή: Πρωΐα: Ακολουθία των Μ. Ωρών και του Εσπερινού 08.00. Πατριαρχική και Συνοδική Συγχοροστασία.

εσπέρας: Ακολουθία του Ιερού Επιταφίου 18.00. Πατριαρχική και Συνοδική Συγχοροστασία.

19 Απριλίου, Μέγα Σάββατον: Πρωΐα: Εσπερινός, Θ. Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου 09.00. Πατριαρχική Χοροστασία.

εσπέρας: Έναρξις Παννυχίδος 23.00

ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ. Πατριαρχική και Συνοδική Θ. Λειτουργία.

Πρωΐα: ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ 10.00. Πατριαρχική και Συνοδική Συγχοροστασία.

21 Απριλίου, Δευτέρα της Διακαινησίμου: Θ. Λειτουργία Ι. Χρυσοστόμου 08.30. Πατριαρχική Χοροστασία.

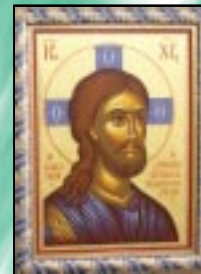
22 Απριλίου, Τρίτη της Διακαινησίμου: Θ. Λειτουργία Ι. Χρυσοστόμου 08.00.

23 Απριλίου, Τετάρτη της Διακαινησίμου: εορτή του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου 08.30. Τρισαρχιερατική Θ. Λειτουργία Ι. Χρυσοστόμου.

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928)

"ΤΖΕΛΑΤΗ

ΘΙΔΗ ΘΕΙΛΣ ΛΑΤΡΕΙΛΣ - ΔΩΡΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση
Αγιογραφίας,
γκραβούρες
αυθεντικές

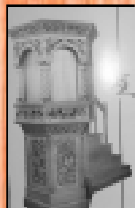
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
ΚΙΝ.: 6979675316

e-mail:
gelatis@hotmail.com

**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ**

**ΠΕΡΙΚΛΗΣ
Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ**

□ □ ΤΕΜΠΛΑ □ □ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
□ □ ΘΡΟΝΟΙ □ □ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
□ □ ΑΜΒΩΝΕΣ □ □ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
□ □ ΠΑΓΚΑΡΙΑ □ □ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

**Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα**
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005